

શ્રી આ ત્મા નં દ પ્ર કા શ

*

જો દેવાણવિ દેવો જં દેવા યજ્ઞલિ નમંસન્તિ ।
તં દેવદેવમહિયં સિરસા વંદે મહાવીરમ્ ॥

જે દેવોના પણુ દેવ છે, જેને દેવો હાથ બેડીને
વંદે છે, તે દેવાધિદેવથી પૂજિત મહાવીરને ભસ્તક
નમાવી વંદુ છું.

*

પુસ્તક : ૮૫

ફાગણ-ચૈત્ર

આત્મ સંવત ૯૪

માર્ગ-એપ્રિલ

વીર સંવત ૨૫૧૪

અંક : ૫-૬

૧૯૮૮

વિક્રમ સંવત ૨૦૪૪

શ્રી જૈનશાસનપ્રભાવક પૂજ્યપાદ આચાર્ય મગવંત
શ્રી શ્રી ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ધર્મજય ભુવનચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી હહેલાવાલા

: ગણીપદ :

સં. ૨૦૨૩

કારતક વદી : ૧૦

ખેતરવસી,

પાટણ ઉ. ગુ.

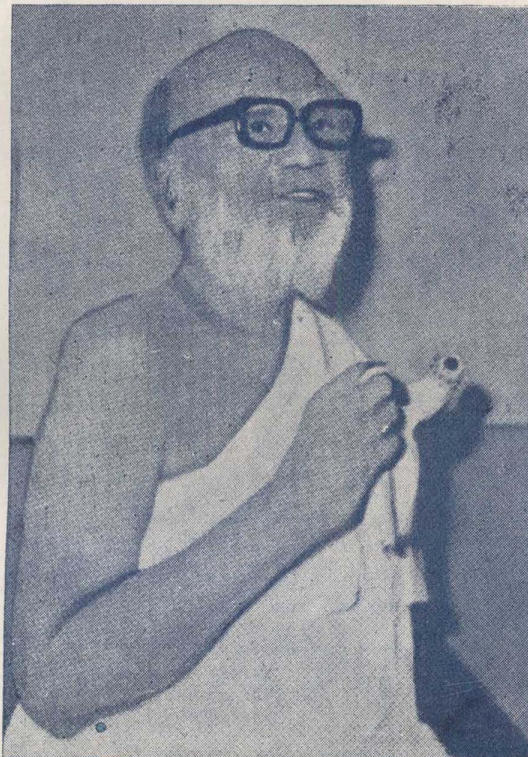
: પંચાસપદ :

સં. ૨૦૨૩

કારતક વદી : ૧૧

ખેતરવસી,

પાટણ ઉ. ગુ.

: ઉપાધ્યાયપદ :

સં. ૨૦૨૩

વૈશાખ સુદિ : ૫

ઓટાણા ઉ. ગુ.

: આચાર્યપદ :

સં. ૨૦૨૬

માગશ સુદિ : ૨

સિદ્ધચક્રનીચોળ

પાટણ, ઉ. ગુ.

જન્મ : સં. ૧૯૫૫ ફાગણ સુદિ ૧૪ : ખેતરવસી, પાટણ, ઉ. ગુ.

દીક્ષા : સં. ૧૯૮૮ માગશર સુદિ ૩ ચાણસમા, ઉ. ગુ.

(શ્રી આત્માનંદ સભાના નવા પેદ્રન)

શ્રેષ્ઠીવર્ષ શ્રી બાબુભાઈ ભીખમચંદ જૈનની

ટુંકી જીવન ઝરમર

શ્રી બાબુભાઈ ભીખમચંદ જૈન લાખો રૂપીઆનું દાન કરે છે, ધર્મ માર્ગમાં વાપરે છે. તેમ છતાં પોતાનો ફોટો કે જીવન ઝરમર આપવાની સ્પષ્ટ ઇનકારી કરી છે. તેઓ શુભ દાનમાં જ માને છે. જમણો હાથ આપે ડાબો હાથ ન બાણે. તેઓ એકદમ શાંત સ્વભાવના તદ્દન સાદા સરલ અને ઓછું બોલવાવાળા છે. એમની ઉદારતાની અનુભાવના જેટલી કરીએ એટલી ઓછી જ છે. અહીં ત્રીજા ભોઈવાડામાં “પૂર્ણિમા એમ્પ્રોઈડરી સ્ટોર્સ”ની દુકાન ધરાવે છે.

મૂળ વતન રાજસ્થાનમાં “શિવગંજ”ના વતની છે. હાલમાં તેઓશ્રીની ઉંમર વર્ષ ૫૪ છે. તેઓના ધર્મપત્ની પણ ખૂબજ ધર્મિષ્ઠ છે. સાધુ-સાધ્વીની વૈયાવચ્ચ, સુપાત્રદાન એમના જીવનનો આદર્શ બની ગયો છે.

શ્રી બાબુભાઈ તથા એમના ધર્મપત્નીને ધર્મની શ્રદ્ધા એટલી બધી છે કે હરહંમેશ વ્યાખ્યાન શ્રવણ, પ્રભુપૂજા સામાયિક પ્રતિક્રમણ વગેરેમાં એમની હાજરી હોય જ આમ શ્રદ્ધાળુ દાનેશ્વરી અને જિનશાસનના પ્રેમી એવા શ્રીમાન શ્રેષ્ઠીવર્ષ શ્રી બાબુભાઈ ભીખમચંદ જૈન આ સભાના માનવંતા પેદ્રન થવાથી સભા ગૌરવ અનુભવે છે અને આ સભાને સર્વ પ્રકારે સહકાર આપતા રહો એજ શુભેચ્છા સહ અભિનંદન !!

રાયચંદ મગનલાલ શાહ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદ્વંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

વર્ષ : ૮૫] ●

વિ. સં. ૨૦૪૪ : માચ-એપ્રિલ-૧૯૮૮

● [અંક : ૫-૬

ભગવાન

મહાવીર

(૫૦ ચક્રવાળુક)

રચયિતા : શ્રીમતી અંજનાબેન હસમુખરાય મહેતા-ભાવનગર.

રાગ : આંગણીયું સબવો આજ

આંગણીયા સબવો આજ, સાથીયા પુરાવો દાર, તોરણ બંધાવો.
વાળંત્રો વજડાવો આજ, થે થે થે થે નાચો આજ તોરણ બંધાવો.

હે...અષાઢ શુદ્ધી છઠના દિન ચ્યવીયા, ત્રિશલા કુખ વર્ધમાનરે.

ચૌદ સુપન માતાજી દેખે, હુંઓ જય જયકાર રે.

સ્વપ્ન પાઠક તેડાવે રાય, તોરણ બંધાવો,
પુત્ર કહે થશે ત્રિભુવનનાથ. તોરણ બંધાવો. ૧.

હે...ચૈત્ર શુદ્ધી તેરસે વીર જન્મ્યા સિદ્ધારથ દરબાર રે,
છપ્પન દિશી કુમરાં મળી આવી, આવે ઈંદ્રો તત્કાળ રે.

મેરૂ શિખરે લેઈ જાયે બાળ તોરણ બંધાવો,
અંગુઠે મેરૂ કંપાય તોરણ બંધાવો. ૨.

હે...કાર્તિક વદી દશમી દિન લીધી, દીક્ષા દેઈને દાન રે,
ઉપસર્ગો સહી ઘોર તપેથી, કર્મ ખપાવે નાથ રે.

તારી અંદનબાળા બાળ, તોરણ બંધાવો,
બૂઝ્યો અંડજ કૌશીક નાગ. તોરણ બંધાવો. ૩.

હે...વૈશાખ શુદ્ધી દશમી દિન પામ્યા, વીરજ કેવળનાથ રે,
બારે પર્વદે દેઈને દેશના, તાર્યા કંઈ નરનાર રે.

ટાળ્યું ઈંદ્રભૂતિનું માન, તોરણ બંધાવો,
સંયમ દીધો ગણધરપદ થાય, તોરણ બંધાવો. ૪.

હે....આસો વદની અમાસે પામ્યા, વીરપ્રભુ નિર્વાણ રે,
દ્રવ્ય દીપક દેવે પ્રગટાવ્યા, પર્વ દિવાળી થયું ત્યાંય રે.

આસન્ન ઉપકારી જિનરાજ તોરણ બંધાવો,
શાસન તેનું અવિચળ આજ. તોરણ બંધાવો. ૫.

હે....આપણ સહુના છે ઉપકારી, ચરમ તીર્થ કર નાથ રે,
પુન્ય ઉદયથી ગયાજ પામી, શાસન ધન ધન ભાગ્ય રે.

આરાધન શું કરીએ અમાપ મુક્તિપુરીમાં થાયે વાસ, તોરણ
પંચકલ્યાણક એહના આજ ગાયે સેવક મનશું ભાવ.

જન્મ કલ્યાણક દિવસ ખાસ તોરણ બંધાવો,
તોરણ બંધાવો. ૬.

—: બધું જ વર્ધમાન :—

આ સમયે રાજા સિદ્ધાર્થ પાસે ખેડૂતો આવે છે અને કહે છે ‘કારણ કંઈ જણાતું નથી, પરંતુ જમીનના રસકસ વર્ધમાન છે.’

ગોવાળિયા આવીને કહે છે, ‘રાણીજી, કંઈ નવતર કારણ જિભું થયું નથી, પણ ગાયોના દૂધ વર્ધમાન છે. ગૌચરમાં ઘાસ વધ્યા છે.’

બનવાસીઓ કરે છે, ‘આંખા એના એ છે ને ફળનો કોઈ પાર નથી. વેલીઓ કુલથી અને વૃક્ષો ફળથી લચી રહ્યાં છે.’

નાગરિકો કહે છે, ‘આ ભરે ન જાણે સુખાકારી સારી છે. મૃત્યુ ઓછાં થયાં છે અને અકાળ મૃત્યુ તો થતાં જ નથી. મન વિના કારણે ઉત્સાહ-આનંદથી વર્ધમાન છે.

આ સાંભળી રાજા સિદ્ધાર્થ કહે છે, ‘જો જ્યોતિષીઓની આગાહી ફળશે તો મહાન આત્મા જગતમાં આવશે. મારા હૈયામાં પણ કોણ જાણે કેમ હર્ષ વર્ધમાન છે.’

રાણી ત્રિશલાદેવી કહે કે, ‘મારા મનમાં પણ અપૂર્વ મંગલ થાય છે. આપણે બાળકનું નામ વર્ધમાન રાખીશું?’ ‘હા. મહાવીર’

શ્રી પ્રભુ મહાવીરની જીવન સારકથા

લેખક : શ્રીમતી મધુબેન નવીનભાઈ શાહ

વીર' દેવ' નિત્ય' વંદે, જેના પાદા યુગ્માન્ પાંતુ,
જેન' વાક્ય' ભૂયાત્ ભૂત્યૈક' વિદ્યાદેવી દ્રઢાત્
સૌખ્ય'

જુએ છે.

પ્રભુ મહાવીરનું સ્તવન કીર્તન કરવાથી અનંતી કર્મની નિર્જરા થાય છે. ધન્ય છે એ કણ્ણા સાગરને, એ સમતા સાગરને, એ અમીયા-ભરી મૂર્તિને જેને જોતાં જ ક્રોધ નાશ પામે છે, સમતા મળે છે, અમીદૃષ્ટિ મળે છે. વિશ્વ વાડીનું મધ્યમધતું માનવ પુષ્પ એટલે પ્રભુ મહાવીર, આખા વિશ્વ ઉપર સ્નેહ વાત્સલ્ય વરસાવનાર પ્રભુ મહાવીર છેલ્લા ભવથી આગમના ત્રીજે ભવે તેમણે એવી સાધના કરી કે 'સવી જીવ કઈ' શાસન રસી' જે સાધનાના બળે તેમણે તીર્થ-કર નામકર્મ ઉપાર્જન કર્યું.

પૂર્વ મરિચિના ભવે કુળમદ્ કર્યો હતો તેથી વીર પ્રભુએ દેવાનંદા પ્રાક્ષણીની કુક્ષિએ દેવ-લોકમાંથી રચવીને જન્મ લીધો, ધન્ટ્રે અવધિજ્ઞાનથી જોયું અને વિચાર્યું કે તીર્થ'કર કદી પ્રાક્ષણને ઘેર જન્મે નહિ, તેથી હરિષ્યગમેષી દેવને ખોલાવી દેવાનંદાની કુક્ષિ-માંથી ત્રિશલારાણીની કુક્ષિમાં ગર્ભને મૂકે છે. આપણા જૈન શાસનમાં દસ અરહેરા થયાં છે તેમાં આ એક અરહેર છે. દેવાનંદાની કુક્ષિમાંથી ભગવાનને ઉપાડે છે ત્યારે દેવાનંદા ચૌદ ઝાંખા સ્વપ્ના જુએ છે અને ત્રિશલામાતાની કુક્ષિમાં મૂકે છે ત્યારે ત્રિશલામાતા ચૌદ ઉજળા સ્વપ્ના

હવે જ્યારે ભગવાન ત્રિશલામાતાના ગર્ભમાં આવે છે ત્યારે તિર્થ'કર્જ્મ'લક દેવ સિદ્ધારથ રાજાને ઘરે કનક, રચણ, મણિ, રૌપ્ય, ધાન્ય, ભૂષણ, નૂતન વસ્ત્રની તથા ફળકુલની વૃષ્ટિ કરે છે અને દોલતમાં ખૂબ ખૂબ વધારો થાય છે તેથી ભગવાનના જન્મ પછી તેનું નામ વર્ધમાન રાખીશું એવો માતાપિતાએ સંકેત કર્યો.

જ્યારે ભગવાન ત્રિશલા-માતાના ગર્ભમાં હતા ત્યારે તેને એમ લાગ્યું કે મારા હલનચલનથી માતા દુઃખી થશે, તેથી તે હડ્યા ચાલ્યા વગર સ્થિર રહ્યાં પરંતુ માતાને તેથી એમ લાગ્યું કે ગર્ભને કંઈક અમંગળ થયું હશે તેથી ચિંતાતુર રહેવા લાગ્યા. ભગવાન ગર્ભ-માં હાલ્યા અને માતા આનં-દિત બન્યા. આ પ્રસંગ ઉપરથી ભગવાને નિશ્ચય કર્યો

કે માતાપિતાની હયાતિમાં દિક્ષા લેવી નહિ, સંસારમાં માતાપિતાની સેવાથી કોઈ જાતો ધર્મ નથી.

આલમાં જુઓ ચાંદલો અને ત્રિશલાદેવીને ખાળ આવ્યો, જાણે રત્નાકરે નકલાંક મોતી આપ્યું. શિશુમ ઋતુમાં ચૈત્ર મહિનાની સુદ તેરસે મધરાતે ભગવાનનો જન્મ થયો. ભગવાનના જન્મ વખતે ત્રણે લોકમાં અજવાળા થયાં. નારકી જીવોને ક્ષણવાર સુખ થયું.

ભગવાનનો જન્મ મહોત્સવ ઈન્દ્રોએ કર્યો, પાણીની ધારા કરવા માંડી અને તેજ વખતે ઈન્દ્રને વિચાર આવ્યો કે આટલો નાનો બાળ બધા ઈન્દ્રોની જળધારા સહન કેમ કરશે! ભગવાને પગનો અંગુઠો પર્વત પર ચાંપ્યો. પૃથ્વી કંપી, શિખરો ધ્રુજી રહ્યાં. ઈન્દ્રોએ તેમને મહામાનવ કહ્યાં.

ભગવાન બાળક હતા ત્યારે ગામના પાદરે વડલા નીચે તેની જેવડા છોકરાઓ સાથે રમતા હતા, ત્યારે એક મોટો સાપ નીકળ્યો. બધા બાળકો બીને નાઠા. પરંતુ વર્ધમાને તેની પાસે જઈ તેની પૂંછડી પકડી દૂર ફેંકી દીધો.

તેઓ નિર્ભય હતા.

વળી એકવાર જ્યારે તે વડલા નીચે બાળકો સાથે રમત રમતા હતા ત્યારે એક દેવ બાળકનું રૂપ લઈ વર્ધમાન સાથે રમવા આવ્યો. વર્ધમાનને તેની પીઠ પર બેસાડી તાડ જેવડું રૂપ કરી દૂર દૂર લઈ ગયો. પરંતુ ભગવાને તેને ત્રણ વાર મૂંઝવણ પ્રહાર કરી હરાવ્યો. એ અધોરીની રાડ કાઢી ગઈ. તે નમી ગયો અને વર્ધમાનને તેના ઘર સુધી મૂકી આવ્યો. વર્ધમાનને મહાવીર નામે ખીરહાવ્યા અને અદૃશ્ય થઈ ગયો.

પછી તે વર્ધમાનકુમારને નિશાળે બેસાડ્યા. આ વખતે એક દેવ બ્રાહ્મણનું રૂપ લઈ તેને પ્રશ્ન પુછવા આવ્યો. ખૂબ ખૂબ અથરા પ્રશ્નો પૂછ્યા. મહાવીરે બધાં પ્રશ્નોના સાચા જવાબ આપ્યા. એ પ્રશ્નોત્તરી પરથી જ એક આખું વ્યાકરણ રચી નાખ્યું તેનું નામ રાખ્યું ઈન્દ્ર વ્યાકરણ.

વર્ધમાનકુમાર યૌવનકાળમાં પ્રવેશ કરે છે. ક્ષત્રિય રાજકુવર, પરંતુ નિર્દોષ મુંગા પશુઓ પર તીર ફેંકાતું નથી. વિચાર વમળે ચડે છે, કોઈ નિર્દોષ જીવને હણવો નહીં; કોઈ જીવને દુઃખ આપવું નહિ; સહુને સુખ ગમે છે; સહુને જીવવું ગમે છે.

બળી યજ્ઞ કરે ધર્મ થાય તેમ સૌ માને છે અને મોટા મોટા યજ્ઞો કરે છે. જેમ વધુ જીવ હોમાય તેમ વધુ પુણ્ય. પણ મહાવીર તો વિવેકસારથાળ છે. કોઠાવિદ્યાવાળા છે, તે કહે છે કે બલિ તો માણસમાં છુપાયેલ પશુ તત્વને હોય, કોથ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્રેષ, મોહ, મત્સર વગેરે કષાયોના ભાવો માણસને પશુ બનાવી દે છે. મનના એ પશુ જેમાં ભસ્મ થાય એજ સાચો યજ્ઞ.

માતાપિતાના વચન ખાતર મહાવીરસ્વામી યશોદા નામની રાજકુવરી સાથે લગ્ન કરે છે. તે રાજકુવરી પણ જાણે છે કે ‘પંખીતો પરદેશી છે, ત્યાગ-માર્ગને અનુસરનારો જીવ છે.’ તે પતિપરાયણ સ્ત્રી કહે છે કે, મહાવીરસ્વામી ત્યાગ માર્ગને સ્વીકારશે તો સીતાએ જેમ રામને લગ્યા એમ હું સદાકાળ ભજતી રહીશ.

મહાવીરસ્વામી રાતદિવસ ઉંડાવિચારમાં બોવાઈ જાય છે. એમને ત્રણ વાતોના રણકાર સંભળાય છે, ‘હું કોણ છું; શું કરવા આવ્યો છું; મારે શું કરવાનું છે.’ સંભારના ઝંઝા-વાતોમાં ભય અને દ્રેષના દોષોથી જે નિવૃત્ત છે એ જગતના સાચા મહાવીર છે. જીંદગી ચાર દિનની ચાંદની છે. અધર્મની રાત એળે ગઈ, સુધર્મની રાત સફળ.

અઠાવીસ વર્ષની વયે માતાપિતા સ્વર્ગે સિધાવ્યા. મોટાભાઈના કહેવાથી એ વર્ષ સંસારમાં જલકમલવત્ રહ્યાં.

નવ લોકાંતિક દેવો વર્ધમાન પાસે આવ્યા. ધર્મતીર્થના ઘડીયાળા બળવનાર ચોક્કીદાર જેવા ‘આપનો જય હો, આપ ધર્મ પ્રવર્તાવો, આપ તીર્થ પ્રવર્તાવો’

રાજ પ્રાતઃકાળમાં એક પ્રહર સુધી એક કરોડ સાઠ લાખ સોનેયાનું દાન એક વર્ષ સુધી કર્યું. માગશર વદ દસમને દિવસે અશોક વૃક્ષની નીચે પોતાની ચાર મુદ્રિથી લોચ કરી સંયમ સ્વી-

કાર્યો સઘળાં બસ અળગાં કર્યો. એ વખતે ઇન્દ્રે ખભા પર સુંદર એવું દેવદ્રશ્ય નાંખ્યું અને એ એકલાં એકાકી, નસંગી, નસાથી દૂર દૂર નીકળી પડ્યાં. દૂર દૂર ચાલ્યા બાંધ છે ત્યાં એક ગરીબ પ્રાણી પ્રભુ પાસે માંગવા આવ્યો. ભગવાન તો અંતર્યામી હતા. દેવદ્રશ્ય વસ્ત્રના બે ટૂકડા કરી એક પ્રાણીને આપ્યો અને એક પોતે રાખ્યો.

ત્યાગના દિવસથી જ સંકટોની હારમાળા, ઉપસર્ગોની હેલી; પરિપ્લેનો પાર નહિ. શૂલ-પાણિ ચક્ષુ તરક્યા પોતે ઘણા ઉપસર્ગો સહન કરી તેને તાર્યો. તેના વિહારમાં ભગવાન કાઉસ્સગ ધ્યાનમાં હતા એટલે ખેડુતના બળદ સાચવી ન શક્યા તેથી ખેડુત રાશ લઈ ભગવાનને મારવા દોડ્યો. ઇન્દ્રે આવી તેને અટકાવ્યો. ઇન્દ્રે ભગવાનને કહ્યું, આપના વિહારમાં મને સાથે રાખો, અપના માર્ગમાં આમ તમને ઘણા હેરાન કરશે. ભગવાન બોલ્યા, “આત્માનો માર્ગ એકાકીનો છે, અંતરણ્યનો નાશ કરવા માટે કોઈની સહાય કામ લાગતી નથી. પોતાની મુક્તિ પોતાના બળ, ઉદય અને પરક્રમમાંજ રહેલી છે.

ભગવાન ચરમશરીરી હતા, તેજ ભવમાં મોક્ષ જવાના હતા છતાં મોક્ષ માટે કેટલો તલસાટ હતો. પ્રભુને રાતદિવસ અજ પો હતો કે ક્યારે કર્મના કર્મમાંથી મુક્ત થાઉં? મારે માથે કર્મના દેવા હોય ત્યાં સુધી હું સુખે સુવાનો અધીકારી નથી. ભગવાન સાડાબાર વર્ષ અને પંદર દિવસ છંદ્રસ્થાવસ્થામાં રહ્યા તે દરમિયાન શૂલપાણિ ચક્ષુના ઘણા ઉપસર્ગો નડ્યા.

એક તાપસની ઝુંપડીમાં મહાવીરસ્વામી ચોમાસુ રહ્યા, તે ચોમાસુ પુર થયું ત્યારે તેણે પાંચ સંકલ્પો કર્યો. (૧) અપ્રીત થાય તેવા સ્થળે ન રહેવું. (૨) ધ્યાનને અનુકૂળ જ જગા શોધવી. (૩) પ્રાચા મૌન રહેવું. (૪) હાથમાંજ

કર-પાત્રથી ખાવું. (૫) ગૃહસ્થની ખુશામત ન કરવી.

ચંડકૌશિકનો પ્રચંડ ડંસ, અને દિલાવર દિલનું સૌમ્ય ઉદ્દોષન, તારકે તિર્યંચને તાર્યો, આઠમા દેવલોકે પહોંચાડ્યો. કરપૂતનાનો જળ-ધોધ અને દયાસાગરનો દયાધોધ, સંગમની અધમતા, વીસવીસ ઉપસર્ગો એક રાત્રિમાં અને નાથે અશ્રુભીની આંખે ચિત્તેલી લાવદયા, બધેથી આત્મવીર મહાવીરે એનો વિજય મેળવ્યો. આતો સામે પગલે ચાલીને દુઃખનું સામૈયું કરવાની લાવના. કષ્ટોને સામે પગલે વધાવતા હતા, આવા કષ્ટોરૂપી અશિન્નવાળામાં પડીને મારો આત્મા સુવર્ણ જેવો શુદ્ધ બની જશે, એવી ભાવના છ છ માસ સુધી, અભિચ્છધારી, અડદના ખાકુલા બહોરી ચંદનને તારી. ગોશાલાએ ભગવાન ઉપર તેજોલેશ્યા મૂકી તો તેને પણ તારી, સમાક્રમ પ્રાપ્તિના સ્થાન મળ્યા.

છેલ્લે એકવાર ભગવાન કાઉસ્સગ ધ્યાનમાં હતા ત્યારે ગોવાળે તેના કાનમાં દર્ભમૂળના ખીલા નાખ્યા. ખરક નામના વૈદે તે કાઢી આપ્યા દુઃખમાં કદી એચક રો ન કરે તેવા ભગવાનના મુખમાંથી એક ભયંકર ચીસ નીકળી ગઈ. જેથી પહાડમાં પણ તિરાડ પડી ગઈ.

માણસ જેવો માણસને આટલો પુરુષાર્થ! આટલી સહનશીલતા! અટલી નિર્ભયતા! અટલી તપશ્ચર્યા! એ જીવન સાધનાની સિદ્ધિની ક્ષણ આવી પહોંચી. બેતાલીસ વર્ષની વયે વૈશાખ સુદ દશમને દિવસે ભગવાનને કેવળજ્ઞાન થયું, સર્વજ્ઞ સર્વદર્શી બન્યા.

અહીંનું મહાવીરનો જય, દેવતાઓ એ સમો-વસરણ રચી પ્રભુના મુખેથી ધર્મદેશના સાંળળી.

મહાવીરવાણી :- માણસ માનવતા રાખે તો દેવ પણ એના ચરણમાં રહે. ‘અહિંસા પરમે ધર્મ’ વેરને પ્રેમથી જીતે, એકબીજાને સમજે, અનેકાંતવાદને તમારી દષ્ટિ સમક્ષ રાખો, ત્યાગને

તપશ્ચર્યા, પ્રાયશ્ચિત્તને પ્રેમ, જીવનના અમૃત છે. એ અમૃત જે પામ્યો તે ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠ અધિકારી છે.

માણસ માત્ર સમાન, ન કોઈ ઉચ્ચો, ન કોઈ નીચો. કર્મે પ્રાણી, કર્મે ક્ષત્રિય, કર્મે વૈશ્ય, કર્મે શૂદ્ર, ગૌતમ ઇન્દ્રભૂતિ આવ્યા વાદ કરવા, બની ગયા વડા વજીર. એવો પ્રભાવ હતો સત્ય-પ્રિય અને મીઠી વાણીનો. બીજા દસેદસ વિક્રાનો મહાવીરને જીતવા આવ્યા હતા. પણ ખુદ જીતાઈને પ્રભુના ચરણકિકર બની ગયા. મહા-માનવ બન્યા, આત્મકલ્યાણ સાધવા, એમણે પાંચ મહાવ્રત સુણાવ્યા. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, પ્રહ્લયર્થ, અપરિવ્રજ.

લગવાને તીર્થ પ્રવર્તાવ્યું, એમણે તે માટે ચતુર્વિધ સંઘની રચના કરી, ઇન્દ્રભૂત ગૌતમ આદિ અગિયાર શિષ્યોને ગણધર બનાવી સાધુ સંસ્થા સ્થાપી, ચંદનખાળાને પ્રથમ દિક્ષા આપી સાધ્વી બનાવ્યા. શ્રદ્ધા ધરાવનાર સ્ત્રી, પુરુષોને શ્રાવક, શ્રાવિકા બનાવ્યા. આ ચતુર્વિધ સંઘને લગવાન દષ્ટાંત દ્વારા ઉપદેશ આપે છે.

સદાચાર, તપ, શીલ ને વ્રત પાળી દેવ થવાય છે, સદાચાર પાળી મનુષ્યમાંથી મનુષ્ય થવાય છે. અનાચારી અને દુરાચારી બની નરકના ગામી થવાય છે હિંસા, જૂઠું, ચોરી, અનાચાર ને સંઘરની વૃત્તિ વગેરે અઢાર પાપસ્થાનકોના સેવનથી જીવ ભારે થાય છે અને જીવનું ભવ-ભ્રમણ વધે છે. બાહ્ય સુદ્ધ કર્યું કંઈ નહિ વળે. અંદરના દુશ્મનો સાથે સુદ્ધ કરો તો કંઈક આત્મ કલ્યાણની આશા છે. નહિ તો તમે દુખશો અને બીજાને દુખાડશો. જીવન પાંદડા પર પડેલા ઝાકળના બિંદુ જેવું ક્ષણિક છે. કામભોગ વાદળ જેવાં ચંચળ છે. છેલ્લે લગવાને કહ્યું કે દર્શનરત્ન, જ્ઞાનરત્ન, ચારિત્રરત્ન જેની પાસે હોય એને કેઈ વાતનું દુઃખ રહેતું નથી. એ પરમ સુખી થાય છે, એના બંને ભવ સુખી થાય છે.

ગોશાલકે લગવાન ઉપર તેજોદેશ્યા છોડી, પાછી તેનાજ દેહમાં સમાઈ ગઈ અને ગોશાલક સાત દિવસમાંજ મૃત્યુ પામ્યો. પછી છ મહિનાથી લગવાનની તબિયત બરાબર રહેતી નહોતી, શરીર સુકાઈને કાંટો થઈ ગયું હતું. રેવતી નામની શ્રાવિકાએ જે જાતની દવા બનાવી હતી, તે લગવાને જ્ઞાનથી જાણ્યું, અને બીજા માટે તૈયાર કરેલું ઔષધ શિષ્ય પાસે મંગાવ્યું. રેવતી શ્રાવિકાએ આ ઔષધ લાવથી વહોરાવ્યું તેથી તેને તીર્થંકર પદ પ્રાપ્ત થયું. નામ કર્મ ઉષાજન કયું.

લગવાન પાવાપુરીમાં ચોમાસુ રહ્યા હતા. ત્યારે તેનો નિર્વાણ સમય નજીક જાણી, સોળ પ્રહર સુધી અખંડ દેશના આપી, બારે પર્યટા તનમય બનીને પ્રભુ વાણીના અમૃતનું પાન કરી રહી ગૌતમ ગણધરના પૂછવાથી લગવાને પાંચમા, છઠ્ઠા આરાનું સ્વરૂપ તથા ભાવી તીર્થંકરોના જીવો ગૌતમની પાસે કહ્યા, ઇન્દ્રે આવી પ્રભુને કહ્યું, આપના ગર્ભ, જન્મ, દીક્ષા, અને કેવળ-જ્ઞાન હસ્તોત્તરા નક્ષત્રમાં હતાં, આપના નિર્વાણના નક્ષત્રમાં ભસ્મગ્રહ સંક્રાંતિ થાય છે. અનિષ્ઠ ભાવિની એ આગાહી કહેવાય. તેથી આપની નિર્વાણ ઘડીને થોડી લંબાવો. લગવાને કહ્યું, આયુષ્યની એક ક્ષણ પણ સુર અસુર કે માનવ કોઈ વધારી શકતું નથી.

પ્રભુએ છેલ્લો સૂક્ષ્મ કાયયોગ રૂઢ્યો, સવ ક્રિયાઓનો ઉચ્છેદ કર્યો, ને આંખોને આંજ દેનારું તેજ વર્તુળ પ્રગટ થયું. તારાગણોથી સુશોભિત અમાવાસ્યાની રાત્રિ એકાએક અલૌકિક પ્રકાશથી ઝળહળી ઊઠી. ચારે તરફ જય જય-નાદ સંભળાયા છઠ્ઠી તપરયાવાળા પ્રભુ નિર્વાણ પામ્યા તે રાત્રિએ દેવોએ રત્નના દીવાઓ વડે ઉદ્યોત કર્યો ત્યારથી આરંભિત દરેક વર્ષે તે દિવસે જગતમાં દીપોત્સવ થયો. ત્રીશ વર્ષ ગૃહસ્થાશ્રમમાં અને બેતાલીશ વર્ષ વ્રતમાં એમ કુલ બેતાલીશ વર્ષનું આયુષ્ય હતું.

ભગવાન મહાવીરની બોધશૈલી

પ્રા. અરુણુ નેપી શામળદાસ કેલેજ, ભાવનગર.

તીર્થંકરો પરમ કૌટુંબિક સદ્ભાવ ધારણ કરનારા હોય છે, માનવજાતને દુઃખમાંથી ઉગારવા માટે કોઈ ધન્ય ઘડીએ તેઓ પૃથ્વી ઉપર અવિભોવ પામે છે. ભગવાન મહાવીર પણ કરુણાસભર હતા અને પોતાને પ્રાપ્ત થયેલા જ્ઞાનને સામાન્યમાં સામાન્ય માનવ સુધી પહોંચાડવા માટે સદા તત્પર રહેતા હતા. એટલે જ તેમણે બુદ્ધ ભગવાનની જેમ પ્રાકૃત ભાષામાં જ ઉપદેશ આપવા માંડ્યો, જેથી સંસ્કૃત ન જાણનારાઓને પણ મહાવીર ભગવાનનાં વચનો સાંભળવાનો અને સમજવાનો લ્હાવો મળ્યો.

ભગવાન મહાવીરે ઉપદેશ આપતી વખતે રોચક શૈલી સ્વીકારી. શ્રોતાને જરાય બોલે ન લાગે એ રીતે કઠિનમાં કઠિન એવો ઉપદેશ આપી શકાય તે માટે એમણે કથાનો આશ્રય લઈ આડકતરી રીતે ઉપદેશ આપવાનું અખત્યાર કર્યું. તેમના પ્રબળ હરીફ એવા ગોશાલકે પણ “મહાધર્મકથા” કહીને સકડાલપુત્ર સમક્ષ

એમનાં વખાણ કર્યાં છે. આર્ય સુધર્માએ પણ ભગવાન મહાવીરની સમજાવવાની પદ્ધતિનાં વખાણ ‘નાયાધર્મકહા’માં અનેકવાર કહેલ છે, આપણે કેટલાક ઉદાહરણો નોંધીએ.

(૧) બહુજ નાણીતી એવી ‘રોહિણી’ની કથામાં પુત્રવધૂઓની પરીક્ષા અંગેની કથા રજૂ થઈ છે. કથાને અંતે મહાવીરસ્વામી જણાવે છે કે જેઓ અહિંસા વગેરે પાંચ પ્રતિજ્ઞાઓને ઉજ્જીઝકાની જેમ ફેંકી દે છે તેઓ સંઘના તિરસ્કારને પાત્ર બને છે. જેઓ પાંચ પ્રતિજ્ઞાઓને ગ્રહણ કરી આજીવિકા ખાતર તેનું પાલન કરે છે તે પરબોકમાં દુઃખી થાય છે, જેઓ પાંચ પ્રતિજ્ઞાઓને કાળજીથી સુરક્ષિત રાખે છે તે માનવજીવનને સાર્થક કરે છે અને જે માત્ર સાચવતા નથી પણ પ્રતિજ્ઞાઓને ખીન્નવે છે તે મોક્ષને પામે છે.

(૨) બે કાચબા નામની ટૂંકી વાર્તામાં કહેવામાં આવ્યું છે કે પ્રમાદી કાચબાને શિયાળે મારી નાંખ્યો જ્યારે સંયમી કાચબાને જરાય વાંધા આવ્યો નહિ. આ વાર્તા કહીને મહાવીર સ્વામીએ ઉપદેશ તારવ્યો કે, જેઓ પ્રમાદમાં રહે છે તેઓના ખૂરા હાણ થાય છે, જ્યારે અપ્રમાદી શ્રમણો અને શ્રમણીઓ પાંચ મહાયામોને પાળવામાં નિરંતર તત્પર રહે છે. તેઓ બુદ્ધ તરે છે અને બીજાને પણ તારે છે.

(૩) ‘તુંબડું’ એ વાર્તા દ્વારા તત્ત્વજ્ઞાન અતિ સરળતાથી સમજાવવામાં આવેલ છે. તેમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે જેમ તુંબડા ઉપર મટીનો લેપ લગાડ્યો હોય તો તે પાણીમાં ડૂબી જાય છે અને પછી જેમ જેમ લેપના થર ઉતરતા

જા્ય તેમ તેમ તે ઉપર આવતું જા્ય છે. આ કથા દ્વારા કહેવામાં આવ્યું છે કે કર્મના બંધનથી આત્મા દૂર છે અને જેમ જેમ કર્મના બંધનના થર ઊકલી જા્ય છે તેમ તેમ આત્મા ઉન્નતિ સાધી શકે છે. સામાન્યમાં સામાન્ય માનવીને ગહન રહસ્ય આટલી સરળ રીતે ભાગ્યે જ બીજી કોઈ રીતે સમજાવી શકાય.

(૪) 'એ ઇંડાં'ની વાર્તામાં કહેવામાં આવ્યું છે કે એ સાર્થવાહના એ પુત્રો દેલડીનાં એ ઇંડાં ઘરે લઈ જા્ય છે. તેઓમાંથી એક પુત્ર એક ઇંડાંને વારે વારે ખખડાવવા લાગ્યો. પરિણામે ઇંડું નિજીંવ બની ગયું. જ્યારે બીજા પુત્રે ઇંડાંને એમને એમ રહેવા દીધું. પરિણામે તેમાંથી મોરનું બન્યું જન્મ્યું. આ વાર્તા કહીને મહાવીર સ્વામીએ ઉપદેશ તારવ્યો કે વ્રતોની ખાખતમાં

જેઓ શંકાશીલ રહે છે તેઓ વ્યર્થ જીવન જીવી જા્ય છે. જ્યારે વ્રતોનું અશંકભાવે પાલન કરનાર સંસાર સમુદ્રને તરી જા્ય છે.

આ તો થોડાંક દષ્ટાંતો જ છે. આવી તો અનેક વાર્તાઓ કહીને મહાવીર સ્વામીએ ગૂઢ ઉપદેશને શ્રોતાઓના હૃદયમાં ઠસાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે.

આ કથાઓ ઉપર ઉપરથી સાવ સાદી જણાય છે પણ તેની પાર્થભૂમિકામાં ઉચ્ચ તપસ્વીનું ખળ ડોકાય છે અને તેથી તે ધારી અસર જન્માવે એવા બોધથી ભરપૂર છે.

માનવજાતને કોઈ પણ સંપ્રદાય કે ક્ષીરકાની અસર વગરની આવી કથાઓ કહીને ઉન્નત બનાવવાની ખેવના કરનાર તીર્થંકર ભગવાનને વંદન હોજો.

:માતૃભક્તિનો મહિમા :

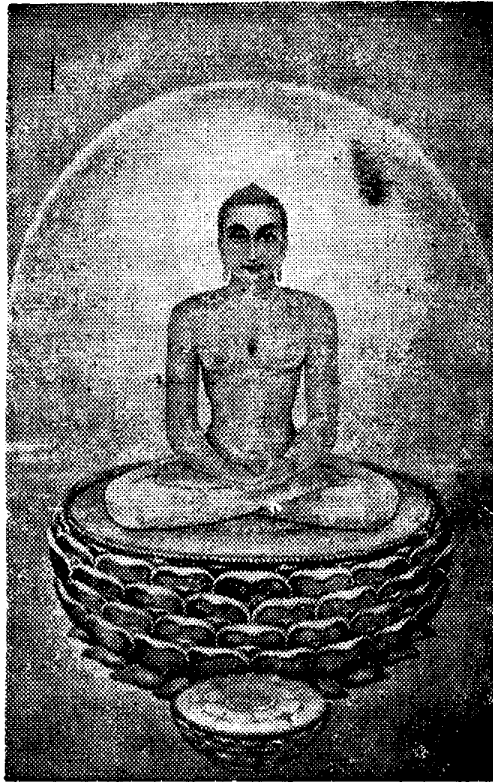
એમણે વિચાર્યું, માતાનો પુત્ર તરફ કેવો અજબ પ્રેમ હોય છે! એમાં દુઃખ એને સુખ લાગે છે. સંસારમાં માતાની સેવાથી કોઈ મોટો ધર્મ નથી. હજી હું ગર્ભમાં છું, માતાએ મારું સુખ પણ જોયું નથી છતાં કેટલો ખર્ચ પ્રેમ! આ સમયે જ ભગવાન મહાવીરે અભિગ્રહ કર્યો કે માતાપિતાની જીવિત અવસ્થામાં હું દીક્ષા લઈશ નહિ આમ ભગવાન મહાવીરે પહેલો પાઠ આપ્યો માતૃ-ભક્તિનો:

‘ભગવાન મહાવીર’

મહાવીરનો ધર્મ : કાન્તિનો ધર્મ

લે. ડૉ. શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

ભગવાન મહાવીરના એ સંદેશનો વિચાર કરીએ તે પહેલાં એમણે કરેલી ક્રાંતિને જોઈએ. એમણે શાસ્ત્રોને આમ-જનતા માટે ખુલ્લાં મૂક્યાં. એ જમાનામાં આવી જ્ઞાનવાર્તા દેવ-ગિરા સંસ્કૃતભાષામાં થતી હતી. સામાન્ય લોકો એ સમજી શકતાં નહિ અને એમાં જ એની મહત્તા લેખાતી. સગળ્ય એ તો સામાન્ય વિદ્યા કહેવાય, ન સમ-બલ્ય એ જ મહાન વિદ્યા લેખાય. એવો ભ્રમ સર્વત્ર વ્યાપેલો હતો. ધર્મ, કર્મ અને તત્વની ચર્ચા લોકભાષામાં કરવી એ હીનકર્મ લેખાતું.

લોકભાષામાં બોલનારને કોઈ સાંભળતું નહિ અને શિષ્ટ લેખતું નહિ. એનું કોઈ સન્માન કરતું નહિ. કેટલાક કહેતા કે આવી ઉચ્ચ વાતો કંઈ જનપદની ભાષામાં સારી લાગે? જાંચી વાતો માટે ભાષા પણ જાંચી અને અધરી, ભારેખમ હોવી જોઈએ.

લોકભાષા અને નારી સન્માન

ભગવાન મહાવીરે પહેલે પગલે ભાષાની ક્રાંતિ કરી. એમણે કહ્યું જ્ઞાન માત્ર જ્ઞાની માટે

નથી, સામાન્ય માનવી માટે પણ છે. સામાન્ય લોકો સમજે એ રીતે એમની ભાષામાં બોલવું જોઈએ. આથી એમણે એ કાળની મગધદેશની લોકભાષા અર્ધમાગધી-માં ઉપદેશ આપ્યો. એમાં સંસાર અને ધર્મનાં ગૂઢ રહસ્યો પ્રગટ કરવા માડ્યા. જીવ શું, અજીવ શું? લોક શું, અ-લોક શું? આસ્ત્રવ-સંવર શું, બંધ મોક્ષ શું? (તથા) ગતિ શું? મનુષ્યલવ શું? એ બધું લોકભાષામાં કહેવા લાગ્યા. લોકોને પોતાની જાણ અને પોતાની ભાષા મળી. પરિતોનો ભારે

બોજવાળો જ્ઞાનબોધ તો એમને માટે આંખતું કાજળ ગાલે ઘસ્યા જેવું હતું. પણ હવે પંડિત કહે તે શાસ્ત્ર અને શાસ્ત્ર કહે તે પ્રમાણ, એમ માનવાનું રહ્યું નહિ. મહાવીરનો ઉપદેશ સહુને સમજાયો અને બધાને માટે આત્મકલ્યાણનાં દ્વાર ખુલ્લાં થયાં.

ભગવાન મહાવીરે સ્ત્રીને સ્વતંત્રતા બક્ષવા માટે જો મહાન સુધારા કર્યા. એક તો વ્રતમાં પ્રવ્રજ્યર્થને સ્થાન આપ્યું અને બીજું સ્ત્રી

સંન્યાસિની થઈ દીક્ષિત થાય તો સર્વ બંધનો-
માંથી મુક્ત અને એમ કહ્યું. જાતિ અને વર્ણના
મહત્ત્વને કાઢી નાખ્યું અને ચારિત્ર્યની મહત્તા
સ્થાપી. એમણે કહ્યું,

કમ્મુણા લંભણા હોઈ, કમ્મુણા હોઈ ચત્તિઓ ।
વહસો કમ્મુણા હોઈ, સુહો હોઈ કમ્મુણા ॥

[કર્મથી પ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય વૈશ્ય અને શુદ્ર
થવાય છે.]

આમ એમણે શુદ્રોને ગુલામીના અંધકાર-
માંથી બહાર કાઢ્યા અને પશુતામાંથી પ્રભુતા
આપી. કોઈ પણ વર્ણનો સ્ત્રી-પુરુષ ધર્મ
સ્વીકારી શકે છે તેમ કહ્યું. હકીકતમાં એમણે
શ્રમણને કુળ, રૂપ, જાતિ, જ્ઞાન, તપ, શ્રુત અને
શીલનો જરાપણ ગર્વ ન કરનાર કહ્યો. ભગવાન
મહાવીરની આ એક મહાન સામાજિક ક્રાંતિ
અણાય. એમણે આખીયે પરિસ્થિતિમાં પરિવર્તન
આણ્યું. આત્માના ઊંડાણમાંથી ઉગેલા આ સત્ય
વિચારે સમાજમાં સ્થાયી રૂપ લીધું. ભગવાન
મહાવીરે નીડરતા અને દંભતાથી પોતાના વિચારો
પ્રગટ કર્યા અને અમુક વર્ગના અસાધારણ
પ્રભુત્વ, હિંસાચાર અને માનસિક ગુલામીમાંથી
લોકોને મુક્તિ અપાવી. વર્ણશ્રમની જડ દીવા-
લોમાં કેદ થયેલા સમાજને બહાર લાવ્યા.
ઊંચનીચનો કલ્પનામાં સમૂળી ક્રાંતિ કરી. સ્ત્રીને
બાળપણમાં પિતા પાળે, યુવાનીમાં પતિ પાળે
અને ઘડપણમાં પુત્ર પાળે એ વિચાર પર કુઠારા-
ઘાત કર્યો. જાતિ કે લિંગના ભેદો આત્મવિકાસમાં
કયાંય કદીય બાધારૂપ બનતા નથી, તેમ કહ્યું.
આત્મતત્ત્વની દૃષ્ટિએ બધા સરખા છે. પ્રાહ્મણ
કે શુદ્ર, સ્ત્રી કે પુરુષ, યુવાન કે વૃદ્ધ, રાય કે
રંક જે પુરુષાર્થ કરે તે મોક્ષનો અધિકારી છે.
આના સમર્થનમાં જ તેમણે ચંદનબાળાને પ્રથમ
સાધ્વી બનાવી. ઇશ્વરરૂપા પર આધાર રાખીને
પ્રારબ્ધને સહારે જીવતા માનવની ગુલામી
એમણે દૂર કરી, પુરુષાર્થનો ઉપદેશ આપ્યો અને
કહ્યું,

‘દેવ ભલે મોટો હોય, ગમે તેવું તેમનું
સ્વર્ગ હોય, પણ માણસથી મોટું કોઈ નથી.
માણસ માનવતા રાખે તો દેવ પણ એના
ચરણમાં રહે !

માણસે આ માટે સત્ય અને પ્રેમનો આશ્રય
રાખવો જોઈએ. પ્રત્યેક માણસ પોતાના કાર્યથી,
પોતાના ગુણથી અને પોતાના પરિશ્રમથી મહાન
થઈ શકે છે, એ માટે જાતિ, કુળ કે જન્મ
નિરર્થક છે.’

આત્મિક સંયમની સાધના

ભગવાન મહાવીરે બ્રહ્મચર્યમાં પરિવ્રત-
વિરમણ વ્રતથી વિશેષ બેયું. બ્રહ્મચર્ય એ માત્ર
બીજી બહારની વસ્તુઓ ત્રહ્મણ કરવી કે છોડી
દેવી એવો ફક્ત બાહ્ય વેપાર નથી, પરંતુ એ
તો આત્મિક સંયમનો પ્રશ્ન છે. એ જ રીતે
કર્મના બંધનોનો છેદ કરવાનો એક અને
અદ્વિતીય ઉપાય તપ છે, એમ કહીને જીવનમાં
તપના મહત્ત્વને અસાધારણ પ્રતિષ્ઠા આપી.
આમ ભગવાન મહાવીરે ગુલામ મનોદશામાંથી
માનવીને મુક્તિ અપાવી. પ્રારબ્ધને બદલે પુરુષા-
ર્થથી એને ગૌરવ અપાવ્યું. શુષ્ક પાંડિત્ય સામે
સક્રિય પ્રયત્નનું પ્રતિપાદન કર્યું. વર્ષોથી ચાલી
આવતી રૂઢ માન્યતા અને અંધ વિશ્વાસને દૂર
કરીને મહાવીરે વિચાર-સ્વાતંત્ર્યની પ્રતિષ્ઠા કરી.
પોતાને સાચું લાગે તેનો સ્વીકાર કરવાની
નીડરતા બતાવી.

સાધુની સાથેસાથ ગૃહસ્થને પણ એના ધર્મો
હોય છે. એમણે કહ્યું, ‘ધર્મ સાધુ માટે છે, ને
ગૃહસ્થે લીલાલહેર કરવાની છે, એ માન્યતા
સાવ ભૂલભરેલી છે. સાધુની જેમ સંસારી
ગૃહસ્થના પણ ધર્મ છે. સાધુ સર્વોંશે સૂક્ષ્મ
રીતે વ્રત-નિયમ પાળે, ગૃહસ્થ યથાશક્તિ સ્થૂલ
રીતે પાળે. એ માટે સાધુએ પાંચ મહાવ્રત, ને
ગૃહસ્થે પાંચ આજીવ્રતને સાત શિક્ષાવ્રત—એમ

બાર વ્રતવાળા ધર્મથી જીવનનું ઘડતર કરવું જોઈએ. એમ કરે તો માણસનો બેડો પાર થઈ જાય. આ ઉપરાંત યજ્ઞમા પશુહિંસા ન કરો. શાસ્ત્રને છુપાવો નહિ. શુદ્રને તિરસ્કારો નહિ'

ભગવાન મહાવીરે મત અને મજબૂતી લડાઈ ગૌણપદે સ્થાપી. સંસારના પ્રત્યેક મતને સાપેક્ષ સત્યવાળા ઠરાવ્યા. આચારમાં અહિંસા આપી. વિચારમાં અનેકાન્ત આપ્યો. વાણીમાં સ્વાદ્વાદ આપ્યો. સમાજમાં અપરિગ્રહ સ્થાપ્યો. એમણે કહ્યું,

ધમ્મો મંગલમુક્કિટ્ઠં, અહિંસા સંયમો તવો ।
દેવા વિ તં નમંસંતિ જસ્સ ધમ્મે સયા મણો ॥

[ધર્મ ઉત્કૃષ્ટ મંગળ છે. અહિંસા, સંયમ અને તપ એનાં લક્ષણો છે. જેનું મન ધર્મમાં હંમેશાં રચ્યા કરે છે તેને દેવો પણ નમી છે.]

ભગવાન મહાવીરે આત્મકલ્યાણ સાધવા માટે કેટલાક નિયમો પાળવાનું કહ્યું. નિયમો એટલે વ્રત. આવા પાંચ મહાવ્રત એટલે કે પાંચ યામ છે.

પરમ ધર્મ - અહિંસા

આમાં પહેલું મહાવ્રત છે : અહિંસા. ભગવાન મહાવીરે કહ્યું કે 'જેને તું હણવા માગે છે તે તું જ છે, જેના પર તું શાસન કરવા માગે છે તે તું જ છે, જેને તું પરિતાપ ઉપજાવવા માગે છે તે તું જ છે, જેને તું મારી નાંખવા માગે છે તે પણ તું જ છે. આમ જાણી સમજી માણસ કોઈને હણતો નથી, કોઈના પર શાસન ચલાવતો નથી કે કોઈને પરિતાપ આપતો નથી, અહિંસા એ જૈનધર્મનો પાયો છે. બીજા ધર્મોએ અહિંસા સ્વીકારી છે, પણ જૈનધર્મ જેટલું પ્રાધાન્ય એને આપ્યું નથી. આ અહિંસાની જેટલી સૂક્ષ્મ વિચારણા જૈનધર્મમાં કરવામાં આવી તેટલી વિચારણા અન્ય ધર્મોમાં થઈ નથી. આ અહિંસાનો ઉદ્દગમ તાત્ત્વિક

વિચારણા અને અનુભવમાંથી થયો છે. બધા જીવોની સમાનતાના સિદ્ધાંતમાંથી અહિંસાનો આવિષ્કાર થયો છે. એવી જ રીતે સર્વ જીવ જીવવા ઇચ્છે છે. કોઈને મરવું ગમતું નથી. સહુ સુખ ઇચ્છે છે. કોઈ દુઃખ ઇચ્છતું નથી. હિંસા કરવાના વિચારથી જ કર્મબંધ થાય છે. આથી જૈનધર્મમાં હિંસા અને અહિંસા એ કર્તાના ભાવ પર આધારિત છે જ્યાં પ્રમાદ છે ત્યાં નિત્ય હિંસા હોય છે. અસત્ય વાણી અને વર્તન એ હિંસા છે. બીજાને આઘાત આપવો કે બ્રહ્માચાર કરવો એ પણ હિંસા છે અને આ અહિંસામાંથી જ સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિગ્રહ પ્રગટે છે. પહેલાં વિચારમાં હિંસા આવે છે અને પછી વાણી અને વર્તનમાં હિંસા આવે છે. આથી જ કહેવાયું છે, 'War is born in the hearts of men.' વિચારની અહિંસાનો ઉદ્દોષ અનેકાંતમાં સંભળાશે.

જૈનદર્શનમાં અહિંસાને પરમધર્મ કહ્યો છે અને હિંસાને બધાં પાપ અને દુઃખનું મૂળ માન્યું છે. મહાવીરની અહિંસા એ મનુષ્ય પૂરતી જ મર્યાદિત નથી, પરંતુ પ્રાણીમાત્રને આવરી લે છે. જીવનની એકતા (Unity of life) માં માને છે. સર્વ જીવને એ સમાન ગણે છે અને એના પ્રત્યે સમાન આદર રાખે છે. જે પ્રાણી પ્રત્યે ક્રૂર થાય, તે માનવ પ્રત્યે પણ ક્રૂર થઈ શકે. ક્રૂરતા એ માત્ર બાહ્ય આચરણ નથી, પરંતુ આંતરિક હુવૃત્તિ છે. જેના હૃદયમાં ક્રૂરતા હશે, તે પ્રાણી હોય કે મનુષ્ય-સહુ પ્રત્યે ક્રૂર વર્તન કરશે. જેના હૃદયમાં કરુણા હશે તે બધા પ્રાણી પ્રત્યે કરુણાભર્યું વર્તન કરશે. વળી જૈનધર્મ પુનર્જન્મમાં માને છે. જીવ આજે એક યોનિમાં હોય એ કાલે બીજી યોનિમાં પણ હોય. આજે માખી હોય તે કાલે મનુષ્ય હોય; આવું હોવાથી મનુષ્યને મનુષ્યેતર પ્રાણીસૃષ્ટિને પણ દુઃખ આપવાનો અધિકાર નથી. સંસારના સર્વ પ્રાણીઓ પ્રત્યે પછી તે શત્રુ હોય કે મિત્ર, સમભાવથી વર્તવું

જોઇએ. અહિંસાનું જૈનદર્શનમાં આવું મહત્ત્વ છે-
તુ'ગં ન મંદરાઓ, આગાસાઓ કિસાલ્ય
નત્થિ ।

जह तह जयंमि जाणसु, धम्ममहिंसासमं
नत्थि ॥

[મિત્રપર્વતથી ઊંચું અને આકાશથી વિશાળ
જગતમાં કશું નથી. તેવી જ રીતે અહિંસા
સમાન જગતમાં, ખીજો કોઈ ધર્મ નથી]

સત્ય એ ઇશ્વર

ખીજું મહાવ્રત તે સત્ય. હું અસત્ય નહિ
આચરુ, ખીજા પાસે નહિ આચરાવું અને
આચ તો હોય તો તેને અનુમોદન મહિ
આપું. ‘પ્રશ્ન વ્યાકરણ’ માં સત્ય એ જ
લગવાન છે એમ કહેવામાં આવ્યું છે. જ્યારે
‘આચારંગ સૂત્ર’માં કહ્યું છે કે ‘સત્યની આજ્ઞા
પર જિલેલો બુદ્ધિશાળી મૃત્યુને તરી જાય છે.’
આ સત્યનો અનુભવ માનવીના અંતરમાં થતો
હોય છે. મહાવીરનું જીવન જ સ્વયં સાધનાથી
પ્રાપ્ત થયેલા અનુભવ પર આધારિત છે. આથી
જ તેઓ કહે છે કે હું પૂર્ણજ્ઞાની છું અને તે
તમે સ્વીકારો તેમ નહિ. પણ દરેક જીવ સાચી
સાધના કરે તો એ પદને પ્રાપ્ત કરી શકે છે
એવો એમનો ઉપદેશ છે બુદ્ધલગવાન મહાવીરે
પણ અગાઉના ૨૭ લવની સાધના અને એ
પછી સાડાબાર વર્ષની તપશ્ચર્યા બાદ તીર્થંકર
પદની પ્રાપ્તિ કરી હતી. આથી એમણે કહ્યું કે
જાત્રત રહીને અસત્યનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.
અસત્ય વચ્ચે જોલનાર સદા અવિશ્વાસને પાત્ર
બને છે. વાણીમાં પણ કયાંય અસત્ય કથન ન
આવે તેની તકેદારી રાખવી જોઈએ. માપસર
અને દોષ વિનાનાં વચ્ચનો જોલવા જોઈએ. કટુ
કે કઠોર ભાષાથી દૂર રહેવું જોઈએ. તેઓએ
નિર્ગ્રંથ વિશે કહ્યું કે, ‘એ નિર્ગ્રંથ વિચારીને
જોલશે કારણ કે બગર વિચાર્યું જોલવા જતાં
જૂઠું જોલાઈ જાય. એ કોધને ત્યાગ કરશે

કારણ કે ગુસ્સામાં આવીને અસત્ય જોલાઈ
જાય, એ લોભનો ત્યાગ કરશે કારણ કે પ્રલો-
ભનમાં આવીને જૂઠું જોલાય જાય. એ લયનો
ત્યાગ કરશે કારણ કે લયમાં આવીને અસત્ય
જોલાઈ જાય. એ હસી-મજાકનો ત્યાગ કરશે
કારણ કે ટીખળ-મશકરીમાં અસત્ય જોલાય જાય.’

આવી સત્યપાલનની જાગૃતિ જેના મનમાં
હોય તેની શું વાત કરવી? સત્ય જોલનારને
અગ્નિ સળગાવી શકતો નથી, કે પાણી ડૂબાડી
શકતું નથી. જૈનદર્શને સત્યની વ્યાપક વિચારણા
કરી છે. ‘હું કહું છું તે જ સત્ય’ એવા આગ્રહ,
દુરાગ્રહ કે પૂર્વગ્રહમાં વિચારની હિંસા સમા-
યેલી છે જ્યારે ખીજના કથનમાં પણ સત્યનો
અંશ હોઈ શકે તેવી ઉદાર દૃષ્ટિ તે અનેકાંત,
કારણ કે સત્ય સાપેક્ષ છે. તમારી નજરનું સત્ય
અને તેના પરની તમારી શ્રદ્ધા તેમ જ ખીજની
નજરનું સત્ય અને તેના તરફની તેની વિચારણા.
આમ જીવનની સર્વ દૃષ્ટિને અનેકાંતમાં સમતા
છે, સહિષ્ણુતા છે, સમન્વય છે અને સહ-
અસ્તિત્વની ભાવના છે. સત્યશોધ માટેના
અવિરત પ્રયાસની આ એક સાચી પદ્ધતિ છે.
બધી વસ્તુને સાપેક્ષભાવે વિચારવી અને દરેક
સ્થિતિમાં રહેલા સત્યના અંશને જોવો એનું
નામ અનેકાંત છે. ‘મારું જ સાચું’ એમ નહિ,
પરંતુ ‘સાચું તે મારું’ એવી ભાવના પ્રગટ થઈ.
લગવાન મહાવીરના જીવનમાં ‘સાચું તે મારું’
બતાવતા અનેક પ્રસંગો મળે છે. એમણે એમના
પટધર જ્ઞાની ગૌતમને આનંદ શ્રાવકની ક્ષમા
માગવા કહ્યું હતું. લગવાન મહાવીરના સમયે
અનેક વિવાદો ચાલતા હતા. દરેક પોતાની વાત
સાચી ઠેરવવા માટે ખીજના વિચારનું ખંડન
કરે, ખીજના વિચારના ખંડનને બદલે મંડનની
ભાવના લગવાને બતાવી, એમણે કહ્યું,

‘તમારી એકાન્તી બનેલી દૃષ્ટિને અનેકાન્તી
બનાવો. એમ કરશો તો જ તમારી દૃષ્ટિ ઠાંકી
દેતો ‘સર્વથા’ શબ્દનો બનેલો કઠાગ્રહરૂપી પડદો

હડી જશે. અને પછી તરત જ તમને શુદ્ધ સત્યનું સ્પષ્ટ અને સુરેખ દર્શન થશે.’

આમ ભગવાન મહાવીરે મત, વાદ, વિચાર-સરણી અને માન્યતાઓના માનવીના હૃદયમાં ચાલતા વિવાદચુદ્ધને ખાળવાનો પ્રયાસ કર્યો અને માટે એમણે સાત આંધળા હાથીને જે રીતે જુએ છે તેનું દૃષ્ટાંત આપ્યું. આ અનેકાન્ત-વાદથી માનવી બીજાની દૃષ્ટિએ વિચારતો થઈ જશે અને આમ થાય તો જગતના અર્ધો દુઃખો ઓછાં થઈ જાય. અનેકાન્ત સમન્વય અને વિરોધ પરિહારનો માર્ગ બતાવે છે. વિનોબાજી કહે છે કે અનેકાન્ત દૃષ્ટિ એ મહાવીરની જગતને વિશિષ્ટ દેન છે.

અસ્તેય વ્રત

ભગવાન મહાવીરે કહેલું ત્રીજું મહાવ્રત તે અસ્તેય છે. માણસે સર્વ પ્રકારની ચોરીનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. અણહકનું વણ આપ્યું કોઈનું કશું લેવું જોઈએ નહિ, કોઈની પાસે લેવડાવવું જોઈએ પણ નહિ અને એવા કામમાં સહાય કે ટેકો પણ આપવાં જોઈએ નહિ. એમણે તો એમ પણ કહ્યું કે દાંત ખોતરવાની સગી જેવી તુચ્છ વસ્તુ પણ એના માલિકને પૂછ્યા વિના સંયમવાળા મનુષ્યો લેતા નથી, બીજા દ્વારા લેવડાવતા નથી કે તેની સંમતિ આપતા નથી. આવે વખતે મોટી મોટી વસ્તુઓની તો વાત જ શી? સંયમીએ પોતાને ખપે એવી નિહોંષ વસ્તુઓ શોધી શોધીને લેવી જોઈએ. આનો અર્થ એ કે પ્રત્યેક વસ્તુ લેતી વખતે એની નિહોંષતા-સહોષતાનો વિચાર કરવો જોઈએ.

સાહજિક અને પ્રસન્ન સંયમ

ચોથું મહાવ્રત તે બ્રહ્મચર્ય. ભગવાન મહાવીરે શ્રી પાર્શ્વનાથના ચાર યામમાં પાંચમો બ્રહ્મચર્ય યામ ઉમેરીને એનું આગવું મહત્વ પ્રગટ કર્યું. એમણે કહ્યું કે સ્વર્ગમાં અને આ

લોકમાં જે કાંઈ શારીરિક કે માનસિક દુઃખ છે તે બધાં કામભોગોની લાલચમાંથી પેદા થયેલાં છે, કારણ કે ભોગોપભોગ અતે તો દુઃખદાયી છે. નદી વહેતી હોય પણ એને જે કાંઠા જોઈએ તે રીતે જીવનપ્રવાહને વહેવા માટે સંયમ જોઈએ. આ સંયમ સ્વેચ્છાએ સ્વીકારવામાં આવે તો સ્વસ્થતા અને પ્રસન્નતા અર્પે છે. આથી જ ભગવાન મહાવીરે કહ્યું કે, ‘તું’ પોતે જ પોતાની જાતનો નિગ્રહ કર. આત્માનું દમન કર. વાસના, તૃષ્ણા અને કામભોગોમાં જીવનાર અંતે તો દીર્ઘકાળ સુધી દુઃખ પામે છે. એમણે કહ્યું દુરાચારમાં પ્રવૃત્ત આત્મા જેટલું પોતાનું અનિષ્ટ કર છે તેટલું તો ગળું કાપવાવાળો દુશ્મન પણ કરતો નથી. આથી સુખ, શાંતિ અને સમાધિનું મૂળ કારણ સાહજિક અને પ્રસન્નતાપૂર્વક સ્વીકારેલા સંયમ છે.

અપરિગ્રહ અને પરમ આનંદ

પાંચમું મહાવ્રત છે અપરિગ્રહનું. પરિગ્રહ એ પાપનું મૂળ છે. માત્ર કોઈ વસ્તુની પ્રાપ્તિ કે સંગ્રહ એ જ પરિગ્રહ નથી, પરંતુ કોઈ વસ્તુ માટેની મૂર્છા અને આસક્તિ એ પણ પરિગ્રહ છે. આ પરિગ્રહ એ હિંસા, અસત્ય, ચોરી, મૈથુન અને આસક્તિ એ પાંચેય પાપોની જડ છે. આજે આપણે જોઈએ છીએ કે વર્તમાન જગતની અસીમ ચાતનાઓનું મુખ્ય કારણ માનવીની બહેકેટ્ટી પરિગ્રહવૃત્તિ છે. માણસ એમ માને છે કે પરિગ્રહથી સુખ મળે છે, પરંતુ હકીકતમાં પરિગ્રહ જ એના દુઃખનું અને બંધનનું કારણ બને છે. માનવીને બાહ્ય વસ્તુઓનો ગુલામ બનાવે છે. આથી ભગવાન મહાવીરે કહે છે કે જેમ ભમરો પુષ્પમાંથી રસ ચૂસશે. પરંતુ પુષ્પનો નાશ કરતો નથી, એ જ રીતે શ્રેયાર્થી મનુષ્ય પોતાની વ્યવહારિક પ્રવૃત્તિમાં બીજાને ઓછામાં ઓછો કલેશ કે પીડા આપે છે.

આમ પાંચ યામનું નિરૂપણ કરીને ભગવાન

મહાવીર કહે છે,

‘જેઓ આ રીતે જીવશે, તેઓ જેમ વાયુ
લકમડ સળગતી જ્વાલાઓને ઓળંગી જાય છે,

તેમ એવો આદર્શ માનવી પણ સંસારની જ્વાલા-
ઓને ઓળંગી, પરમ આનંદનો ભાગી થશે.’

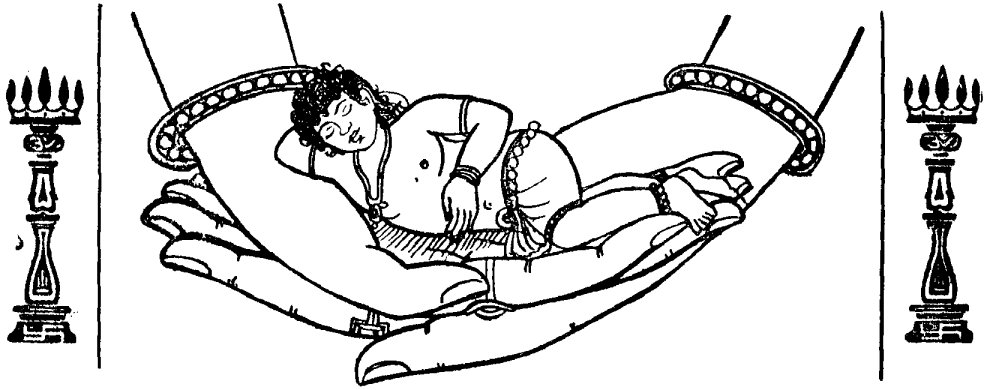
શ્રી મહાવીર સ્તવન

રચયિતા : કાંતિલાલ વાંઠાણી

(રાગ : તેરે કુચેમે' અરમાનેંકી)

પ્રભુ મહાવીર તું પ્યારે, મને તારી લગન લાગી;
જગતને તારનારો તું, મને તારી લગન લાગી. પ્રભુ
અહિસા, સત્ય ને શાંતિ, દયાનો મંત્ર પ્રસરાવી;
જગત તારક બિરુદધારી, મને તારી લગન લાગી. પ્રભુ
ભૂલેલાં માર્ગ ભૂલ્યાને, જતાવી તે' દીવાદાંડી;
તરીને તારનારો તું, મને તારી લગન લાગી. પ્રભુ
પરમધામી, પરમજ્ઞાની, થયો તું તો જગતનામી;
કહે 'કાંતિ' સદા તુંને, મને તારી લગન લાગી. પ્રભુ

સંસ્કારના દીવા પાછળ અંધારું હોય ખરું ?

લે. કુમારી જ્યોતિ પ્રતાપરાય શાહ, બી. કોમ. ભાવનગર.

આકાશનાં અનંત અતીતમાં ચમકી રહેલાં પેલાં તવલખ તારલિયાઓને જઈને કોઈ પૂછે, કે તમારામાં સૂર્ય નારાયણની એ અસીમ, અલૌકિક અને અગમ્ય તેજસ્વિતા છે ખરી ? અસંખ્ય તારલા લલે ચમકે પરંતુ તેથી કંઈ સૂર્યની ખોટ પુરી શકાય નહીં તે જ રીતે વિશ્વનાં રંગમંચ પર આદિકાળથી તે આજ સુધી અનેક ધર્મધૂરંધરો જ્યોતિર્ધારી અને મહાત્માઓ આવ્યા અને આદ્યા ગયા, પરંતુ પ્રભુ મહાવીરે બહાવેલી રનેહની સરવાણી, જ્ઞાનની ગંગોતરી, માનવધર્મની ખરદાવલી, સત્ય, ક્ષમા અને સમતાની પુનિત ધારાઓથી સર્જાએલી જૈન ધર્મની અહિંસા, અપરિગ્રહ અને સ્વાદ્વચારની રત્નત્રયીથી શોભતી આચારસંહિતા આજે પણ વિશ્વમાં અમરત્વને વરી છે. સૂરજની જેમ તેજ પુંજે બિછાવી રહી છે.

પ્રભુ મહાવીરનું જીવન ડગલેને પગલે સંસ્કારની એક અલૌકિક આતશ પ્રજ્વલિત કરે છે. ક્ષત્રિયકુંડની મહા સૌભાગ્યદાયિની ભૂમિ પર પ્રભુ પનોતા પગલા પાડે છે અને ચારે-લોકમાં અજવાળા પથરાય છે. નર, નારી, પશુ

પંખી અરે કુદરતના તત્ત્વો પણ આનંદથી કિલ્લોલ કરતા ગાય છે કે—

આ આવ્યો રે, આવ્યો રે,

અગમ તત્ત્વને જાણનારો.

અમ અંતરગ્રસ્ત ઉઘાડનારો....

જેમનાં જન્મની વધામણી ઇન્દ્રનાં ઇન્દ્રાસનને હોલાવી ગઈ. અશ્વરાનાં ઝાંઝરને ઝણકાવી ગઈ અને પિતા સિદ્ધાર્થરાજ તથા માતા ત્રિશલા-દેવીને રત્નકુક્ષીનું બિરુદ અપાવી ગઈ, તેવાં શ્રી વર્ધમાનકુમારનું શૈશવ પણ કેવું લઘ્ય હતું ? સોનારૂપાનાં રમકડાથી રમનાર આ રાજકુમારે ખચપણથી જ ત્યાગીને ભોગ ન ભોગવવામાં જ જીવનનું સાચુ સુખ નિહાળ્યું. જન્મજાત પોતે ત્રિકાળદર્શી હોવા છતાં દેવ, ગુરૂ અને વડીલોની સામે વિનય, વિવેક અને નમ્રતાની આદર્શરેખા સ્થાપવા માટે જ્ઞાનને જાણી, માણી અને પછી જ લોકકલ્યાણાર્થે વાપરી ખતાવ્યું. આર્ય સંસ્કૃતિનાં રક્ષણ માટે, માનવજીવનમાં ધર્મ, અર્થ કામ અને મોક્ષ એ ક્રમને વ્યવસ્થિત ચલાવવા માટે, પોતાનામાં વિરાગનો ચિરાગ જલતો હતો

છતાંય રાણી યશોદા સાથે સંસાર સંબંધ સ્વીકારી જલકમલવત્ જીવન જીવી ખતાબ્યું. લક્ષ્મીએ આપણી માલિકીની મિલકત નથી, પરંતુ હુઃખીયા માણસની આપણી પાસે મુકાએલી અનામત છે. આ સનાતન સત્યને સિદ્ધ કરવા માટે તો તેઓશ્રીએ દાનની ધારાઓ વહાવી. ચૌવન એ ત્યાગનું સોપાન બને, શીલ અને સંયમનું મંદિર બને તે માટે ત્રીસ વરસની ભર જુવાનીમાં સંયમ જીવન શરૂ કર્યું.

તેઓશ્રીના આંખોના અમૃતે ઝેરીના ઝેર ઉતાર્યો. તેમના ચરણકમળનાં સ્પર્શે કંઈ આત્માઓ ભંગી ઉઠ્યા. તેમની મધુર શીતળ વાણીએ પાપીના હૃદયમાં પણ પસ્તાવાના ઝરણુ વહાવ્યા. તેમની ઉત્કૃષ્ટ તપશ્ચર્યાએ સાધનાને સિદ્ધ બનાવી અને અવર્ણનીય સમતાથી, ઉપસર્ગ કરનાર પોતે જ તેમના ચરણોની રજ બની ગયો. કેવલશ્રી વરેલા પ્રભુ મહાવીરે જૈન શાસનની ઉન્નતિ કરી, બોંતેર વર્ષની ઉંમરે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપનાં ઉત્કૃષ્ટ દીવડાઓ જલાવી, બાહ્ય પુદ્ગલનાં નશ્વર દીપકને સદાયને માટે જગતમાંથી અલોપ કરી દીધો.

પ્રભુ મહાવીરનો દેહ જગતમાં ભલે નથી, પરંતુ એ દેહમાં પોઢેલો અજર, અમર એ આત્માએ પ્રગટ કરેલાં સંસ્કારના દીવડા તો આજે પણ એ જ શ્રદ્ધાથી, એ જ નિષ્ઠાથી જલી રહ્યા છે. જૈન શાસનની જયંતિ ગજવવા ઇચ્છતા એ દીવડા આજે આપણને પોકાર પાડી પાડીને કહે છે કે, હે મહાવીરના સંતાનો ! હે પ્રભુ વીરના વંશજો ! આવો, અહિં આવો

મહાવીરના દરબારમાં ધર્મનું પ્રભાત ખીલ્યું છે. સંસ્કારના આ દીવડાથી તમારું જીવન ઉજ્જવળ બનાવી અન્યના જીવનની તમે રોશની બનો ! આ દીવડાની જેમ જલી જઈ ધર્મની 'જયોતિ' જગત પર મુકી જવાની તમન્ના રાખો ! તમારા વગર આ દીવડામાં કોણ દીવેલ પુરશે. જ્ઞાનની દીવેટ કોણ સંકેરશે ! જેએ તમારા પર મુકેલા વિશ્વાસને ભૂલી જવાનું પાપ વહેારશેમાં હો કે !

ચૌવન સહજ તમારા મોજ-શોખ, મોહ, મમતા, લાવણ્ય, ભૌતિકતા, આંડંબર અને આ અતિ કપરી સંસારની રફતારમાં પડી આ દીવડાનું જતન કરવાનું ભૂલી જશે તે કેમ ચાલશે ? યાદ રાખો કે પ્રભુ મહાવીરે તમને જૈનત્વનો વારસો આપીને સંસ્કારના આ દીવડાં આપ્યા છે. પ્રાણના ભોગે પણ સોંપેલી યાપણનું રખોયુ કરનારાં આ આદર્શનાં દીવાને નહિ જલાવી શકીએ તો શું આપણે આપણા પૂર્વજો અને ભાવિ પેઢીના યુનેગાર નહિ બનીએ ? જૈનત્વનું એ અપમાન નહિ ગણાય !

વાંચનથી, વાણીથી, સંગીતથી, સર્જનાત્મક લક્ષિતથી, તપથી, શ્રદ્ધાથી કે કોઈ પણ શુભ માધ્યમ દ્વારા દિવસનાં ચોવીસ કલાકમાંથી માત્ર ત્રીસ મિનીટ ધર્મ માટે આપી આપણે આપણે માથે રહેલાં કરજમાંથી મુક્ત બનવાનો નિર્ધાર કરીએ તો જ આપણામાં મુકેલી પ્રભુ મહાવીરની શ્રદ્ધાને હકીકતનું સ્વરૂપ આપી આપણે દુનિયામાં એમ સિદ્ધ કરી શકીએ કે,

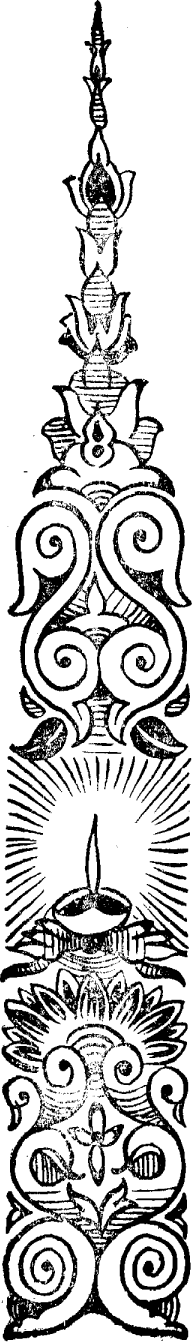
સંસ્કારના દીવાં પાછળ અંધકાર હોય શકે નહિ !

*

સાચું યુદ્ધ

ભગવાન મહાવીરે કહ્યું કે બાહ્ય યુદ્ધથી શું વળે ? પોતાની જાત સાથે જ સ્વયં યુદ્ધ કરો. પોતે પોતાની જાતને જીતવાથી જ સાચું સુખ પ્રાપ્ત કરી શકશે,
[એમણે કહ્યું કે હજારો યુદ્ધમાં જે હાજરો યોદ્ધાઓને જીતે છે તેને બદલે જે એકલો પોતાની જાતને જીતે છે તેનો એ વિજય પરમ વિજય ગણાય]

ભગવાન મહાવીર

મહાવીરનો માર્ગ

ધર્મધ્યાન લક્ષ્યાર્થથી થાય એ જ આત્મહિતનો રસ્તો છે. ચિત્તના સંકલ્પ-વિકલ્પથી રહિત થવું એ મહાવીરનો માર્ગ છે. અલિપ્ત ભાવમાં રહેવું એ વિવેકીતું કર્તવ્ય છે.

વર્ધમાન સ્વામીએ ગૃહવાસમાં પણ આ સર્વ વ્યવસાય અસાર છે, કર્તવ્યરૂપ નથી, એમ જાણ્યું હતું. તેમ છતાં તે ગૃહવાસને ત્યાગી મુનિચર્યા ગ્રહણ કરી હતી તે મુનિપણમાં પણ આત્મબળે સમર્થ છતાં તે બળ કરતાં પણ અત્યંત વધતા બળની જરૂર છે, એમ જાણી મૌનપણું અને અનિદ્રાપણું સાઠાબાર વર્ષ લગભગ ભજ્યું છે, કે જેથી વ્યવસાય રૂપ અગ્નિ તો પ્રાપ્ત થઈ શકે નહીં.

મહાવીરના યોધને પાત્ર કોણ ?

૧. સત્પુરુષના ચરણનો ઇચ્છુક,
૨. સદૈવ સૂક્ષ્મ યોધનો અભિલાષી,
૩. શુણ્ણ પર પ્રશસ્ત ભાવ રાખનાર,
૪. પ્રહ્લ્લપ્રતમાં પ્રીતિમાન,
૫. જ્યારે સ્વદોષ દેખે ત્યારે તેને છેદવાનો ઉપયોગ રાખનાર,
૬. ઉપયોગથી એક પણ પણ ભરનાર,
૭. એકાંત-વાસને વખાણનાર,
૮. તીર્થોદિ પ્રવાસનો ઉછરંગી,
૯. આહાર, વિહાર, ને નિહારનો નિયમી,
૧૦. પોતાની શુરુતા દબાવનાર,

એવો કોઇપણ પુરુષ તે મહાવીરના યોધને પાત્ર છે. સમ્યક્દશાને પાત્ર છે. પહેલાં જેવું એકે નથી.

— શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

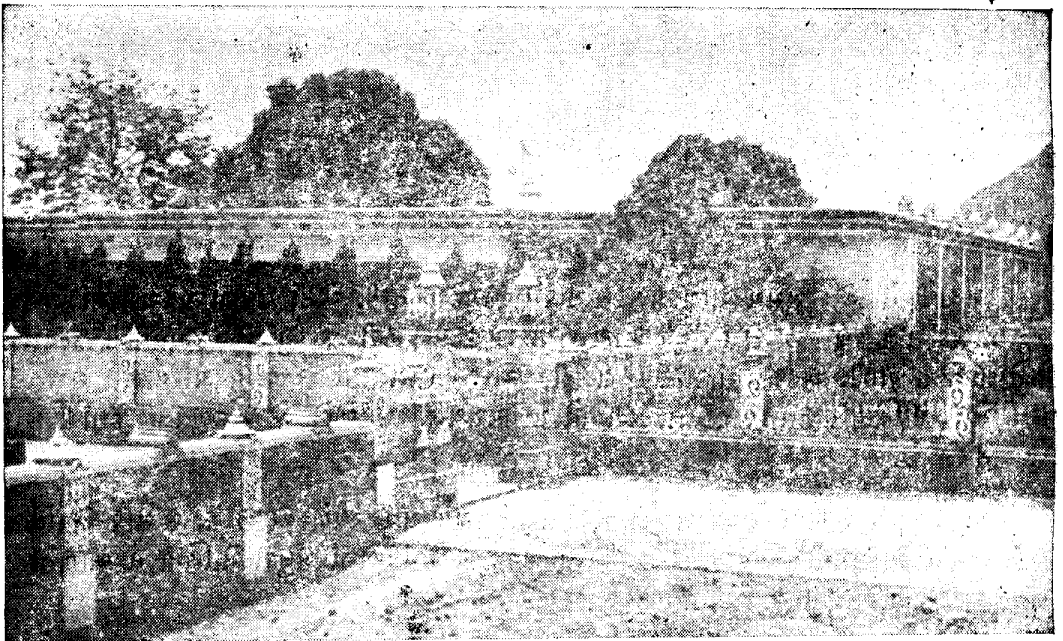
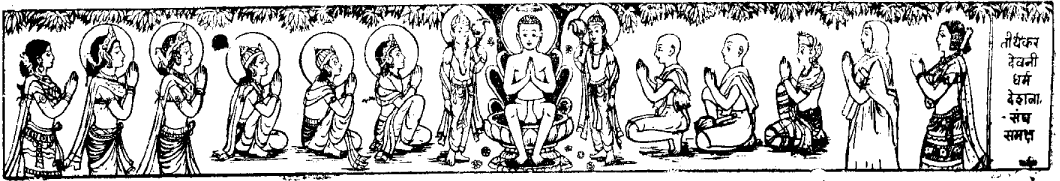
જે વર્ધમાન સ્વામી ગૃહવાસમાં છતાં અલોગી જેવા હતા, અવ્યવસાયી જેવા હતા, નિસ્પૃહ હતાં, અને સહજ સ્વભાવે મુનિ જેવા હતા. આત્માકાર-પરિણામી હતા, તે વર્ધમાન સ્વામી પણ સર્વ વ્યવસાયમાં અસારપણું જાણીને, નિરસ જાણીને દૂર પ્રવર્ત્યા; તે વ્યવસાય ખીજા જીવે કરી કયા પ્રકારથી સમાધિ રાખવી વિચારી છે, તે વિચારવા યોગ્ય છે. તે વિચારીને ફરી ફરી તે ચર્ચા કાર્યે કાર્યે પ્રવર્તને પ્રવર્તને સ્મૃતિમાં લાવી વ્યવસાયના પ્રસંગમાં વર્તતી એવી રૂચિ વિલય કરવા યોગ્ય છે. જો એમ ન કરવામાં આવે તો એમ ઘણું કરીને લાગે છે કે હજી આ જીવની યથાયોગ્ય જિજ્ઞાસા મુમુક્ષુ પદને વિષે થઈ નથી.

શ્રુત, અવધિ એ ત્રણ જ્ઞાન હતાં. તે પુરુષતા ગુણઆમ કરતાં અનંતી નિર્જરા છે. જ્ઞાની પુરુષની ખરી ખૂબી એ છે કે તેમણે અનાદિથી નહીં ટળેલાં એવા રાગ, દ્વેષ ને અજ્ઞાન તેમણે છેદી ભેદી નાંખ્યાં છે. એ ભગવાનની અનંત કૃપા છે. તેને પચીસસો વર્ષ થયાં છતાં તેમની દયા આદિ હાલ વર્તે છે. એ તેમને અનંતો ઉપકાર છે.

તે જિન-વર્ધમાનાદિ સત્પુરુષો કેવા મહાન મનોજથી હતા ! તેને મૌન રહેવું-અમૌન રહેવું બંને સુલભ હતું; તેને સર્વ અતુક્રૂણ-પ્રતિક્રૂણ દિવસ સરખા હતા, તેને લાભ હાનિ સરખી હતી. તેનો કંમ માત્ર-આત્મ સમતાથે હતો. કેવું આશ્ચર્યકારક કે, એક કલ્પનાનો જ્ય એક કલ્પે થવો દુર્લભ, તેવી તેમણે અનંત કલ્પનાઓ કલ્પના અનંતમાં ભાગે શમાવી દીધી !

— શ્રીમદ્ રાજચંદ્રભ

સ્થળ : ક્ષત્રિયકુંડ

સમય : પ્રાચીન

વિગત : ભગવાન મહાવીરનું જન્મસ્થાન

ભગવાનના નિર્દોષ બાળપણના યશોગાન ગાતા જિનાલયના બહારના લાગની તસ્વીર

પૂ. સાધ્વીજીશ્રી જયદર્શિતાશ્રીજી મ.સા.ની વિદ્યાસાધના

જૈન ધર્મમાં સંસાર તણને સાધુ-સાધ્વીઓ ધર્મ પ્રસારણ સાથે, ધર્મની આરાધના અને સાધુજીવનની પરિચર્યાઓમાં જીવન પસાર કરે છે. ધર્મનું શિક્ષણ મેળવતાં જ્ઞાન આરાધના કરતાં કરતાં બહુજ ઓછા વિશ્વ વિદ્યાલયની પદવી મેળવે છે. જૈન ધર્મમાં સાધુ-સાધ્વીજીઓમાં તત્વજ્ઞાન (ફીલોસોફી) જેવા ગહન વિષયમાં પી. એચ. ડી. મેળવનાર બહુજ વિરલ છે. અચલગચ્છના સાધ્વીશ્રી જયદર્શિતાશ્રીજીએ જ્ઞાન ઉપાસના કરતાં કરતાં "ફીલોસોફી ઓફ સાધના ઈન જૈનીઝમ" વિષય પર મહાનિબંધ લખીને ભાવનગર વિશ્વ વિદ્યાલય તરફથી પી.એચ.ડી.ની પદવી મેળવેલ છે. આમ જનતાની જ્ઞાનપિપાસા સંતોષવા કથિત મહાનિબંધને પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ કરીને (વિમોચન કરવાનો લાભશ્રી ક. દ. ઓ. જૈન જ્ઞાતિ મહાજન, મુંબઈએ રવિવાર તા. ૨૦-૩-૮૮ના યોગ્ય સમારંભ યોજીને મેળવેલ.

પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં "સાધના" અંગેની જૈન તત્વજ્ઞાનની વિસ્તૃત છણાવટ કરીને સમકાલીન ધર્મીની સાધના વિષય પરની વિચારધારાઓ સાથે તુલના કરવામાં આવી છે.

પ્રથમ ભાગમાં ભગવાન મહાવીર પહેલાંનાં તિર્થંકરોના સમયમાં "સાધના" અંગેની જૈન વિચારસરણીઓનું નિરૂપણ કરીને, મહાવીર અને તે બાદના ૨૩૦૦ વર્ષ સુધીના સમયગાળામાં "સાધના" વિષે જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતો-વિચારો વર્ણવ્યા છે. આત્મા, કર્મ, પુનર્જન્મ, મોક્ષ, આધ્યાત્મિક ઉત્કૃષ્ટિ, બંધન અને મુક્તિ વગેરે ગહન વિષયોને સરળ ભાષામાં સમજાવવામાં આવેલ છે. તદઉપરાંત સમ્યક્ (સાચું) દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્ચરિત્ર અને સમ્યક્ તપ વિષે જૈન ધર્મનો અનોખો દષ્ટિકોણ સ્પષ્ટપણે નિરૂપવામાં આવેલ છે. ભક્તિ, જૈન અને બુદ્ધ ધર્મમાં સાધનાના પ્રકારો, હરિભદ્રસૂરિ અને પંતજલિ-

યોગ વગેરે અધ્યાયોમાં જૈન સાધનાના વિષયને વધારે વિસ્તારથી સરખામણી કરીને પ્રતિપાદિત કરવામાં આવેલ છે.

પુસ્તકનું આમુખ મદ્રાસ વિશ્વ વિદ્યાલયના ડીપાર્ટમેન્ટ ઓફ જૈનોલોજીના વડા ડો. ડી. જી. કલઘટગીએ લખ્યું છે.

૫૦૦ ગ્રંથોના અધ્યયન બાદ, સતત ત્રણ મહિનાના લેખનકાર્ય દ્વારા આ મહાનિબંધ પૂરો કરવામાં આવેલ છે. આ મહાનિબંધની ગુજરાતી આવૃત્તિ ટૂંક સમયમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.

આ પુસ્તક લખનાર સાધ્વીશ્રીએ સંસારી પશુમાં બી. એસસી., (વનસ્પતિશાસ્ત્ર, રસાયણ-શાસ્ત્ર) ૧૯૭૩ તથા એમ. એસસી. (વનસ્પતિ શાસ્ત્ર) ૧૯૭૫માં પ્રથમ વર્ગમાં પાસ કરી બે વરસ પાર્ટટાઈમ ડેમેન્ડ્ટર તરીકે અને ચાર વરસ બેકયરર તરીકે સોમૈયા કોલેજ વિદ્યાવિહારમાં મુંબઈમાં સેવા આપેલ. આ દરમિયાન તેમની વૈરાગ્ય ભાવનાના પ્રબળ ઉદયથી તેમણે સાધ્વીશ્રી જયલક્ષ્મીજી મ. સા. પાસે દિક્ષા અંગીકાર કરી.

જૈન ધર્મમાં સાધુ-સાધ્વીઓ સંસારિક નામ, સંબંધો મહત્તા અને માન-અકરામી, ઇચ્છા-આકાંક્ષાઓત્યજીને વૈરાગ્યનો પથ અપનાવે છે.

ધ્યેય વગર કોઈપણ સાધનામાં પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થતી નથી. ધ્યેય વગરનું જીવન મહા-સાગરમાં એકલદોકલ નાવલડીની સ્થિતિ જેવું દિશાવિહીન છે. સાધ્વીશ્રીએ ધર્મ-જ્ઞાન આરાધકો માટે નવીન દિશા કંઠારી છે.

ખરેખર પૂ. સાધ્વીજી શ્રી જયદર્શિતાશ્રીજીએ ધણુંજ સરાહનીય અને પ્રેરણાદાયી કાર્ય કરેલ છે. તેઓ તેમની આ વિદ્યાસાધનાનું કાર્ય અવિરત ચાલુ રાખે અને તેમનું કાર્ય ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામે અને તેમના લેખન કાર્યનો લાભ જૈન સમાજને મળતો રહે એવી શુભભાવના સાથે તેમને વંદન.

✽

શ્રી જૈન આત્મનંદ

સં. ૨૦૪૩ના આસો વહી

ફંડ તથા જવાબદારીઓ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
બીજા અંકિત કરેલા ફંડ :-		
ફંડના પરિશિષ્ટ મુજબ ...	૪૦૪૦૩૮-૧૧	
ઠાણા મુત્ર ફંડ ...	૧૨૦૦૦-૦૦	
	-----	૪૧૬૦૩૮-૧૧
જવાબદારીઓ :-		
અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે	૨૧૧૨૭-૬૬	
ભાડા અને બીજી અનામત રકમો પેટે	૨૨૬૮-૦૦	
અન્ય જવાબદારીઓ ...	૫૪૪૮-૮૦	
	-----	૨૮૮૭૪-૪૬
ઉપજ ખર્ચ ખાતુ :-		
ઉમેરો : ચાલુ સાલનો વધારો આવક ખર્ચ ખાતા મુજબ	૮૬૨-૪૮	
ખાદ : ગઈ સાલના ઉધાર ખાતી ...	૩૭૧-૮૪	
	-----	૪૯૦-૬૪

કુલ રૂા.		૪૪૫૪૦૩-૨૪

દ્રષ્ટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
૨. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૩. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
૪. કાંતિલાલ હેમચંદ વાંકાણી
૫. શા. ચીમનલાલ વર્ધમાન

સભા-ભાવનગર.નોંધણી નંબર
એફ/૩૭ ભાવનગર.**અમાસના રોજતું સરવૈયું**

	મિલકત	રૂા.	પૈસા	રૂા.	પૈસા
સ્થાવર મિલકત :-	ગઈ સાલની બાકી		...	૧૧૧૩૧૬-૦૦	
ડેક સ્ટોક ફર્નીચર :-					
ગઈ સાલની બાકી	...	...		૬૮૫૨-૦૦	
માલ સ્ટોક :-					
પુસ્તક સ્ટોક				૭૪૪૩-૦૩	
એડવાન્સીઝ :-					
ઇલેક્ટ્રીક ડીપોઝીટ	...			૧૪૦-૦૦	
રોકડ તથા અવેજ :-					
(અ) બેન્કમાં ચાલુ ખાતે					
બેન્કમાં સેવીંગ ખાતે		૨૦૪૬૦-૦૧			
બેન્કમાં ફીક્સ્ડ અથવા ફેલ ડીપોઝીટ					
ખાતે રાષ્ટ્રીયકૃત બેન્ક		૨૬૮૦૦૦-૦૦			
(બ) ટ્રસ્ટી/મિનેજર પાસે જમા		૧૧૬૨-૨૦			
		-----		૩૧૬૬૫૨-૨૧	

	કુલ રૂા.			૪૪૫૪૦૩-૨૪	

ઉપરતું સરવૈયું અમારી માન્યતા પ્રમાણે ટ્રસ્ટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા લહેણાંનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

ભાવનગર

તા. ૭ ડીસેમ્બર ૧૯૮૭

સંઘવી એન્ડ ફાં.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ
ઓડીટર્સ

શ્રી જૈન આત્માનંદ
સં. ૨૦૪૩ના આસો વદી અમાસનાં રોજ

	આવક		રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
ભાડા ખાતે :- (લહેણી મળેલી)				૧૨૨૯૩-૦૦
બ્યાજ ખાતે :- (લહેણી મળેલી)				
ઝેન્કના ખાતા ઉપર			...	૨૬૫૪૮-૪૦
ભોટ આવક :-			...	૪૨૨૦-૦૦
ખીજ આવક :-				
પરચુરણ આવક	...		૫૦૦-૦૦	
પસ્તી વેચાણ આવક	...		૧૬૦-૨૫	
પુસ્તક વેચાણ આવક	...		૩૪૭૨-૬૭	
			— — — —	૪૧૩૨-૯૨
				૫૦૨૦૪-૩૨

કુંભ રૂા.
 ૫૦૨૦૪-૩૨

દ્રુટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ લાણુજીભાઈ શાહ
૨. પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
૩. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીલાળા
૪. કાંતિલાલ હેમચંદ વાંકાણી
૫. શા. ચીમનલાલ વર્ધમાન

સભા-ભાવનગર.

નોંધણી નંબર

એફ/૩૭ ભાવનગર.

પૂરાં થતા આવક અને ખર્ચના હિસાબ

ખર્ચ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
મિલકત અંગેનો ખર્ચ :-		
મ્યુનિસિપલ/ગવર્નમેન્ટ ટેક્ષ	 ૩૬૩-૫૦	
મરામત અને નિભાવ	 ૧૧૨-૬૦	
વીમા	 ૧૦૬૬-૦૦	
	-----	૧૫૭૨-૧૦
વહીવહી ખર્ચ :-		૧૧૮૭૬-૭૫
કાનુની ખર્ચ :-		૨૦૦-૦૦
ઓડીટ ખર્ચ :-		૨૦૦-૦૦
ફાળો અને ફી :-		૬૬૨-૫૦
પરચુરણ ખર્ચ :-		૧૨૭૪-૬૬
રીઝર્વ અથવા અંકિત ફંડ ખાતે લીધેલ રકમો		૧૭૭૬૪-૦૦
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :-		૧૫૭૬૧-૮૦
વધારો સરવૈયામાં લઈ ગયા તે :-		૮૬૨-૪૮

કુલ રૂા.		૫૦૨૦૪-૩૨

ભાવનગર

૭ ડિસેમ્બર ૧૯૮૭

સંઘવી એન્ડ કુંા.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

ઓડીટર્સ

એપ્રિલ-૮૮]

[૮૬

**INSTITUT FOR TIBETOLOGIE
UNDBUDDHISMUSKUNDE
DER UNIVERSITAT WIEN**

**MARIA THERESIEN-STRASSE 3/4/26
A-1090 WIEN**

**To,
Jain Muni Shri
Jambuvijayaji
C/o. Jain Atmanand Sabha
Bhavnagar, Gujarat
India**

1988 02 15

Dear Muni,

**I Just received the third volume of your monumantal work on Malla-
vadin and would like to thank you very much indeed for this beautiful
and most welcome present. I would also like to corgratulate you for
the beautiful completion of this work that proved to be so important for
many aspects of our studies.**

**I am indeed very grateful for your continued kindness and wish you a
long and vigorous continuation of your already astonishing achievements.**

**With my most sincere and respectful greetings and the best wishes from
the bottom of my heart.**

**Yours Sincerely
Ernst Steinkellner**

No. 24885

THE AUSTRALIAN NATIONAL UNIVERSITY

Box 4. P.O. CANBERRA. A.C.T., AUSTRALIA 2600

FACULTY OF ASIAN STUDIES

Canberra, 8 March 1988.

**Shri Muni Jambuvijayaji
C/o. Jain Atmanand Sabha
Bhavnagar.. Pin 364001
INDIA**

Dear Muni Jambuvijayaji,

It is a great pleasure for me to acknowledge receipt of volume three of your edition of the Nayacakra. It must give you great satisfaction to see the completion of your edition of this important work which is of fundamental importance for the study of both jain philosophy and Indian philosophy. I have no doubt that your work will be greatly appreciated by specialists in Indian philosophy in the entire world.

With many thanks and best wishes

**Yours sincerely,
J. W. de Jong.**

UNIVERSITAT HAMBURG**SEMINAR FOR
KULTUR UND GESCHICHTE
INDIENS****Prof. Dr. A. Wezler****10 February 1988**

To,
Muni Jambuvijayaji
Jain Atmanand Sabha
Khargate, (Bhavnagar-364 001.)
Indien.

Dear Muniji,

Yesterday I received the copy of the 3. Volume of your edition of Mallavadin's Dvadasaranayacakram and I was both most happy to have it and moved by your kindness in thinking of me. But I should also like to congratulate you on the excellence of your work thanks to which one of the most important works of Indian philosophy could be reconstructed and is now available practically in its entirety.

I thank you once again for the gift, and I do hope that my long cherished wish to meet you is fulfilled in the near future.

With best wishes,

Yours Sincerely,
I illegible

Muni Jambuvijaya has devoted many years to this edition of the Nayacakra. The difficulties in restoring Mallavadin's text and in editing Simhasuri's commentary are of a kind to discourage even the most learned scholar. However, as Frauwallner has already pointed out in his introduction, Muni Jambuvijaya has overcome all these difficulties. It is a great pleasure to congratulate him upon the completion of this demanding task. It is due to his great efforts that it has now become possible to understand more fully the importance of the Nayacakra for the study of many aspects of Indian philosophy.

J. W: de Jong
(Introduction To Part III Dvadasaram Nayacakram)

સમાચાર

મહાવીર જન્મકલ્યાણક મહોત્સવ

મહાવીર જન્મકલ્યાણક મહોત્સવની ઉજવણી ઠેકઠેકાણે ખૂબ ઉલ્લાસ અને ઉમંગથી થઈ હતી. ભારતના પાટનગરમાં તેમજ ગુજરાતના પાટનગરમાં ખૂબ ઉલ્લાસભરે ઉજવાઈ હતી. અમદાવાદમાં ચાંદીના રથમાં ભગવાન મહાવીરની મૂર્તિ સાથે વિશાળ રથયાત્રા પાલ-ડીથી પ્રસ્થાન થઈને ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પહોંચી હતી. જ્યાં તે સભાના રૂપમાં ફેરવાઈ ગઈ હતી. સમગ્ર જૈન સમાજ શ્રવેતામ્બર, દ્વિગમ્બર, સ્થાનકવાસી, તેરાપંથી, ભારત જૈન મહામંડળ વગેરેના ઉપક્રમે સવારે નીકળેલી રથયાત્રામાં બહોળો જનસમુદાય ઉપસ્થિત રહ્યો હતો. ટાઉનહોલ પાસે અમદાવાદના નગરપતિ શ્રી જયેન્દ્ર પંડિતે તથા એકતા સમિતિએ આ રથયાત્રાનું સન્માન કર્યું હતું આ યાત્રા દરમિયાન જૈન સ્વયંસેવક ભાઈઓ ગાયોના ઘાસચારા માટે નાણા ઉઘરાવતા હતા.

રાજકોટમાં પણ જન્મકલ્યાણક મહોત્સવ જૈનોના દરેક ક્ષીરકાઓએ સાથે સુપેરે ઉજવાયો હતો. રથયાત્રા પૂર્ણ થયા બાદ સભાના રૂપમાં ફેરવાઈ ગઈ હતી. તેમાં વિવિધ વક્તાઓએ પ્રવચન કરી દુષ્કાળના સમયમાં છૂટે હાથે સહાય કરવા પ્રેરણા આપી મહાવીરની અહિંસા ભાવના સમજાવી હતી. આ રથયાત્રામાં દરેક સંપ્રદાયના મુનિભગવંતોએ પણ હાજરી આપી હતી.

સમગ્ર જૈન સમાજ દ્વારા

શહેરમાં પ્રથમવાર ભગવાન મહાવીરસ્વામી જન્મકલ્યાણક મહોત્સવની ભવ્યતા પૂર્વક થયેલી સંયુક્ત ઉજવણી

શ્રી જૈન સોશલ ગૃપ-ભાવનગરનું પ્રેરક આયોજન

શ્રી જૈન સોશલ ગૃપ ભાવનગરના પ્રયત્નોથી આ વર્ષે ચૈત્ર શુક ૧૩ને ગુરુવારે શ્રી મહાવીર સ્વામી જન્મ કલ્યાણક મહોત્સવ ભાવનગરના તમામ જૈન સંઘોએ એકી સાથે ઉજવાનું નક્કી કરેલ.

આ માટે શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવેતામ્બર મૂર્તિપૂજક તપાસંઘ, શ્રી સ્થાનકવાસી જૈન

સંઘ (મહેતાશેરી), શ્રી કૃષ્ણનગર સ્થાનકવાસી જૈન સોસાયટી, દિગમ્બર જૈન મુમુક્ષુ મંડળ (કાનભરવામી) તથા શ્રી દશાહમક દિગમ્બર જૈન સંઘ અને તમામ સંઘના હોદ્દારોનો સંપૂર્ણ સાથ સહકાર પ્રાપ્ત થયેલ અને તમામ જૈન સમાજે આ મહાન અવસર ઉત્સાહ ઉમંગ અને ઉલ્લાસથી ભાવભરી રીતે ઉજવ્યો. ઉપરાંત આ મહોત્સવમાં ભાવનગરમાં ખીરાજમાન તમામ સંપ્રદાયના તમામ સાધુ-ભગવાનોએ સમગ્ર જૈન સમાજની એકતાના આ કાર્યમાં હાજરી આપી હતી.

આ પ્રસંગે એક શોભાયાત્રા ચૈત્ર શુદ્ધી ૧૩ને ગુરુવારે સવારે ૮-૦૦ વાગે શ્રી કૃષ્ણકુમાર-સિંહજી ટાઉનહોલથી નીકળી. શહેરમાં રાજમાર્ગો ઉપર ફરી સવારે ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી દાદાસાહેબના પટાંગણમાં ઉતરી હતી. આચાર્ય ભગવંતોના આશીર્વાદ સાથે ભગવાન મહાવીર સ્વામીના જીવન દર્શન ઉપર પ્રવચનો થયા હતા. શોભાયાત્રા, તેમજ વ્યાખ્યાન મંડપમાં માનવ મહેરામણ ઉમટ્યો હતો. સાકરના પાણીની વ્યવસ્થા હતી.

સમગ્ર જૈન સમાજને, શહેરની તમામ સામાજિક સંસ્થાઓના સભ્યોને તથા અહિંસા પ્રેમી નગરજનોને જૈન સોશયલ ગ્રુપ ભાવનગર અને ઉપર દર્શાવેલ તમામ જૈન સંઘોને બહેર આમંત્રણ હતું.

વિધા-સન્માન મહોત્સવ

વિધિપક્ષ અચલગચ્છના સ્વ. પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી દાનસાગર સૂરિશ્વરજી મહારાજ સાહેબની જન્મશતાબ્દી, અચલગચ્છાધિપતિ પૂ. આ. ભ. શ્રી ગુણસાગરસૂરિશ્વરજી મ. સા. ના સાધનાભયો જીવનના અમૃત મહોત્સવ અને પૂ. સાધ્વી મહારાજ શ્રી જયદર્શિતાજીના લખેલ મહાનિબંધ “ દ્વિલોસોક્તી એક સાધના ઇતિ જૈનીઝમ ” ના પુસ્તક (આ મહાનિબંધ માટે ભાવનગર વિશ્વ વિદ્યાલયે પી. એચ. ડી. ની પદવી એનાયત કરેલ છે.) નું વિમોચન કરવા એક સમારંભ રવિવાર તા. ૨૦-૩-૮૮ના શ્રી અનંતનાથજી મહારાજ જૈન દેરાસરજી ઉપાશ્રય હોલ (ખારેક બજાર, મુંબઈ-૬)માં યોજવામાં આવેલ હતો.

પદ્યારેલા અતિથિવિશેષો, શ્રી ગુલાબચંદ કરમચંદ શાહ (પ્રમુખ: શ્રી અખિલ ભારત અચલગચ્છ જૈન સંઘ), શ્રી શાંતિલાલ મુલજી શાહ (માજપ્રમુખ, શ્રી ક. દ. એ. જૈન જ્ઞાતિ મહાજન, મુંબઈ) સંઘરત્ન શ્રી વસંતજી લખમશી શાહ (માજપ્રમુખ શ્રી અખિલ ભારત અચલગચ્છ જૈન સંઘ). “ પ્રબુદ્ધજીવન ” ના તંત્રી અને સાક્ષરશ્રી ડો. રમણલાલ શાહ તથા શ્રી ક. દ. એ. જૈન જ્ઞાતિ મહાજન, મુંબઈના પ્રમુખશ્રી રાજેન્દ્ર મણિલાલ શાહે આચાર્ય ભગવંતોની જૈન ધર્મની સેવાને ખિરદાવી હતી. અચલગચ્છ સાધુ-સાધ્વી સમાજમાં પ્રથમવાર જ પી. એચ. ડી. પદવી મેળવનાર સાધ્વીશ્રીની જ્ઞાનોપાસનાની અનુમોદના કરવામાં આવી હતી.

શહેરી જીવનમાં ધાર્મિક શિક્ષણ અને આરાધના પ્રત્યે નવી પેઢીને રસ લેતી કરવા તથા જૈન ધર્મનો તાત્વિક દૃષ્ટિથી અભ્યાસ કરવા સૌ વકતાઓએ ભાર મુક્યો હતો.

એ સાથે જ યતિ શ્રી મોતીસાગરજી મ. સા. લિખિત પુસ્તક “ પ્રભુજી તમારી દેશનાએ મન મોહ્યું ” નો વિમોચન વિધિ શ્રી અખિલ ભારત અચલગચ્છ જૈન સંઘના ઉપાધ્યક્ષ-

શ્રીમતી ઈન્દીરાબેન વિક્રમશી (એસ. ઈ. એમ.)એ કરેલ.

સમારંભ પહેલા ચતુર્વિધ સંઘ સહિત સ્થયાત્રાનો વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો. જેમાં હજારો ભાવિકો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

સમારંભના અતિથિવિશેષો તથા પુસ્તક પ્રકાશનમાં સહાય થનાર શ્રી નરશી જેઠાભાઈ દંડ (મલકાપુર) નાં સન્માન બાદ, સૌ ભાવિકોએ સ્વામીવાત્સલ્ય જમણે લાલ લીધો હતો.

સમાલોચના

જૈન દૃષ્ટિએ કર્મ : લેખક શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ, પ્રકાશક : શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગષ્ટ ક્રાન્તિ માર્ગ, મુંબઈ ૪૦૦ •૩૬ મૂલ્ય ર૦ રૂપીયા. સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ભાઈના નામથી જૈન સમાજ સુપરિચિત છે. તેમણે લખેલ આ પુસ્તક પ્રકાશિત કરવા માટે પ્રકાશિકા સંસ્થાને હાદિક ધન્યવાદ. 'જૈન દૃષ્ટિએ કર્મ' પુસ્તકમાં કર્મ સંબંધી 'જૈન દર્શન' સંમત દરેક પાસાઓની વિશદ છણાવટ કરવામાં આવી છે. શ્રી મોતીચંદભાઈ જે કંઈ લખતા તે સંપૂર્ણ ઊંડાણથી અભ્યાસ મનન કરીને વિસ્તારથી લખતા. તે માટે તે વિષયનો પૂરો અભ્યાસ કરીને જ લખતા. 'કર્મ'નો સિદ્ધાન્ત એ જૈન દર્શનનો આગવો સિદ્ધાન્ત છે. 'કર્મ' વિષય પરત્વે જૈન દર્શનકારોએ જે ઊંડું ચિંતન, મનન કરેલું છે, તેવું બીજે કયાંયે જોવા મળતું નથી. જૈન દર્શનકારોના 'કર્મ' વિષેના વિચારોને સમઘણે વિચારી અધ્યયન કરી એકત્રિત કરીને આ પુસ્તક રચાયેલું છે તે હકીકત સ્વ. શ્રી મોતીચંદભાઈની અભ્યાસનિષ્ઠા અને લેખન નિપુણતા દર્શાવે છે. આ પુસ્તકના સંપાદક શ્રી નગીનદાસ શાહે પણ સુંદર સંપાદન કર્યું છે. અને તે અંગે વિસ્તૃત, અભ્યાસપૂર્ણ પ્રસ્તાવના લખી પુસ્તકનો હેતુ સમજવાની ઘણી સરળતા કરી આપેલ છે. તેમને પણ હાદિક અભિનંદન

— ડા. જ. દોશી

શ્રી મુંબઈ જૈન પત્રકાર સંઘ : મુંબઈના જૈન પત્રકારોના હિતાર્થે સ્થપાયેલ શ્રી મુંબઈ જૈન પત્રકાર સંઘની તાજેતરમાં મળેલી સભામાં નવી કારોબારી સમિતિના ૧૯૮૮/૯૦ ના વર્ષ માટે નીચે મુજબના પત્રકાર મિત્રો ચુંટાઈ આવ્યા છે.

પદાધિકારીઓ :- પ્રમુખ : શ્રી નટવરલાલ એસ. શાહ, ઉપપ્રમુખ : શ્રી રતિલાલ ચી. શાહ, ધર્મપ્રિય મંત્રીઓ : શ્રી ચીમનલાલ કલાધર અને શ્રી નગીનદાસ વાવડીકર, કોષાધ્યક્ષ : શ્રી હિમતલાલ એસ. ગાંધી, કારોબારી સભ્યો : શ્રી ચીમનલાલ જે. શાહ, શ્રી પન્નાલાલ ર. શાહ, શ્રી ખયુભાઈ પી. દોશી, શ્રી જયેન્દ્રભાઈ એમ. શાહ, શ્રી નાનાલાલ વસા અને શ્રી ચીમનલાલ પાલિતાણાકર, કોઓર્ડ સભ્યો : શ્રી ગીતાબહેન જૈન, શ્રી અમુલખ પી. પરીખ, શ્રી પ્રકાશ પી. વોરા અને શ્રી ધનસુખ બી. દોશી.

પત્રકાર સંઘને વધુ ગતિશીલ બનાવવા અને પત્રકારમિત્રોમાં પરસ્પર રોહ, બ્રાતૃભાવ

અને એકયતાની ભાવનામાં વધારો થાય તે રીતે કાર્ય કરવાનો નિર્ણય આ સભામાં લેવામાં આવ્યો હતો.

સુધારો : ફેબ્રુઆરી માસના અંકમાં 'યુવાનો કયે માર્ગે' તે લેખના લેખિકા જ્યોતિષેન પ્રતાપરાય શાહ બી. કેમ ભાવનગર એમ વાંચવા વિનંતી. અને 'સાધના સાથે' કયારે બને' ના લેખક પ્રફુલ્લ જેઠાલાલ સાવલા 'નિર્મલ' મેરાઉ-કચ્છ એમ વાંચવા વિનંતી.

અવસાન નોંધ

શ્રી હરજીવનદાસ નથુભાઈ શાહ સર્વંત ૨૦૪૪ ના તા ૩૦-૩-૮૮ ના રોજ મુંબઈ મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે તેઓ શ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબ ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમવેદના પ્રગટ કરી તેમના આત્માને પરમ શાન્તિ મલે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

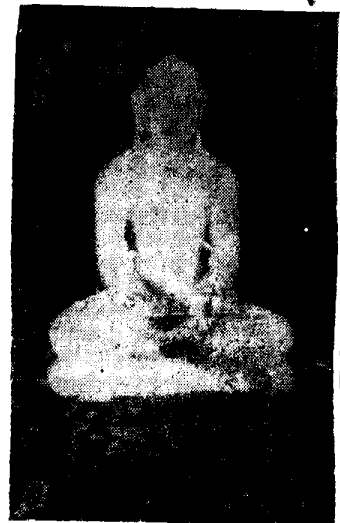
શ્રી કાન્તિલાલ પરસોતમદાસ મહેતા સર્વંત ૨૦૪૪ ના ચૌત્ર વડ ૩ ને મંગળવાર તા. ૫-૪-૮૮ ના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબ પર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમ વેદના પ્રગટ કરી તેમના આત્માને પરમ શાન્તિ મલે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અપરિગ્રહ

મહાવીર આદી નીકળ્યા. એ સમયે સોમશર્મા નામનો એક બ્રાહ્મણ ત્યાં આવ્યો. એણે દાન માગ્યું. મહાવીર પાસે બીજું કંઈ નહોતું, એટલે તેમણે પોતાના ખલે રહેલું વસ્ત્ર ફાડીને આપી દીધું. બ્રાહ્મણ વસ્ત્ર લઈ પાછો વળ્યો, એ વસ્ત્ર ભારે કિંમતી હતું. વસ્ત્ર તૂણનારે બ્રાહ્મણને કહ્યું કે બીજું અડધું વસ્ત્ર લઈ આવ તો તુણીને આખું વસ્ત્ર બતાવી દહીં. ખુબ દામ ઉપજશે.

બ્રાહ્મણ મહાવીરની પાછળ ચાલ્યો. વસ્ત્ર માંગતા તેની જીભ ન ચાલી, પણ એકવાર તેમના ખભા પરથી એ વસ્ત્ર સરી પડ્યું. બ્રાહ્મણે એ લઈ લીધું. મહાવીરને તો એની ચિંતા જ નહોતી, ત્યાર પછી તેમણે નવું વસ્ત્ર ન સ્વીકાર્યું.

[જે મમત્વ ભાવનાનો ત્યાગ કરે છે, તે મમત્વનો પરિત્યાગ કરે છે.]

હે પરમાત્મા

હું વ્રત એકટાણી, ઉપવાસ કરું
અને મારા મનમાંથી ગુસ્સો, ધૃવ્યા, ક'ળ નિર્મૂળ ન થાય
તો મારું એ તપ મિથ્યા છે.

હું મંદિરે જાઉં, કુંભ ચઢાવું, માળા ગણું,
અને મારાકર્મમાંથી સ્વાર્થ, લોભ, મોહ નિર્મૂળ ન થાય,
તો મારી એ પૂજા મિથ્યા છે.

હું જપ કરું, સત્સંગ કરું, ધ્યાન કરું
અને મારા ચિત્તપરથી અહંકાર, અભિમાન,
મોટાઇનો ભાવ નિર્મૂળ ન થાય,
તો મારી એ ઉપાસના મિથ્યા છે.

હું એકાંતમાં જાઉં, વૈરાગ્ય ગ્રહું, મૌન પાળું
અને મારી ઇચ્છાઓ-વૃત્તિઓનું શમન ન થાય
મારો દેહભાવ દીલો ન પડે
તો મારી એ સાધના મિથ્યા છે.

હે પરમાત્મા, હું પ્રાર્થના કરું ને તમારું નામ લઉં
અને મારા જીવનમાં પ્રેમ, કરુણા, મૈત્રી, આનંદ
પ્રગટ ન થાય,
તો મારો તમારી સાથેનો સંબંધ મિથ્યા છે.

‘પરમસમીપે’ માંથી સાભાર

Atmanand Prakash

Regd. No. G. BV. 31

પ્રાર્થના

હે પ્રભુ,

દરેક દિવસે હું જોક પગથિયું ઊંચે ચડું,
દરેક પગલે હું થોડોક વધુ તમારી નિકટ આવું,
રોજે રોજ, કોઈક સત્કર્મથી મારા હૃદયમાં
રહેલા તમને વ્યક્ત કરું.

દુનિયાને મારા થકી થોડી વધુ સુંદર બનાવું,
દરેક વર્ષે આજનો દિવસ આવે ત્યારે
આગલા વર્ષ કરતા મારું જીવન વધુ કૃતાર્થ
બન્યું છે એમ કહી શકું
એ હું માશું છું.

*

પ્રાર્થના કરવી એટલે ફરી ફરી શબ્દો ઉચ્ચારવા, એમ નહિ,
પ્રાર્થના એટલે પરમાત્મા સાથે ગોઠડી પરમાત્માનું ચિંતન
અને અનુભવ.

—સ્વામી રામતીર્થ

પ્રાર્થના માગણી નથી
આત્માની ઝંખના છે.
પ્રાર્થના, ડોશીમાનું
નવરાશની પળોનું મનોરંજન નથી
પ્રાર્થના અંતરનું જોડાણ છે.

ગાંધીજી

‘ પરમસમીપે ’ માંથી સાબાર ઉધ્ધૃત

સ્વસ્ત્યમિદમ જીવન્મુક્ત

તંત્રી ; શ્રી કાર્તિકલાલ જે. દોશી એમ. એ.

પ્રકાશક ; શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સતારવાડ, ભાવનગર.